

Rozhodnutie č./Decision No.: RNO/1/2024

Bratislava, 24. 4. 2024

Správne konanie č./Administrative procedure No.: 0021/SKO/2024

Doložka právoplatnosti/Validity clause:

Rozhodnutie

Rada pre mediálne služby (ďalej len „Rada“) ako orgán príslušný podľa § 109 a § 110 zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách (ďalej len „zákon č. 264/2022 Z. z.“) v senáte 1 zloženom z predsedníčky senátu doc. PhDr. Anikó Dušíkovej, CSc. a členov senátu Ivana Bindasa a PhDr. Marty Danielovej na základe § 153 ods. 1 a 2 zákona č. 264/2022 Z. z., v súlade so zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov a v súlade s článkom 9 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/2065 z 19. októbra 2022 o jednotnom trhu s digitálnymi službami a o zmene smernice 2000/31/ES (akt o digitálnych službách), rozhodla, že účastník správneho konania č. 0021/SKO/2024 (predch. č. REO-RPMS/2023/01359), TWITTER INTERNATIONAL UNLIMITED COMPANY,

je povinný odstrániť

príspevok používateľa „Martin“ šírený na platforme na zdieľanie obsahu „X“ (predtým *Twitter*) v znení „*MORGOS JE VÄČŠÍ PROBLÉM NEŽ MEDVEĎ !! 🤖🚨 lebo sa ho nedá zo zákona odstreliť... #MORGOSI #CIGANI #ROMOVIA #ODSTREL #ROAMING https://instagr.am/p/ CfBI3qcqVaS/*“ a v rámci neho aj screenshot príspevku v znení „*Lubomír Kocúr tieto informácie o výskyte MORGOSOV nikde nie su písané... Cigán je väčší problém než medveď, lebo sa ho nedá zo zákona odstreliť*“, **dostupný na https://twitter.com/frano_sk/status/1538789396551434240**,

a to **v členských štátoch Európskej únie okrem Slovenskej republiky, a je tiež povinný zamedziť jeho ďalšie šírenie v členských štátoch Európskej únie okrem Slovenskej republiky, a to v lehote 5 dní** od doručenia tohto rozhodnutia z dôvodu, že tento príspevok je nelegálnym obsahom, pretože napíňa znaky extrémistického materiálu podľa ustanovenia § 151 ods. 2 písm. a) zákona č. 264/2022 Z. z. a znaky trestného činu podnecovania k národnostnej, rasovej a etnickej nenávisti podľa ustanovenia § 151 ods. 2 písm. d) zákona č. 264/2022 Z. z., a je v rozpore s

- čl. 1 ods. 1 písm. a) a b) Rámcového rozhodnutie Rady 2008/913/SVV z 28. novembra 2008 o boji proti niektorým formám a prejavom rasizmu a xenofóbie prostredníctvom trestného práva,
- čl. 1 a čl. 7 Charty základných práv Európskej únie,
- čl. 20 ods. 2 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach,
- čl. 4 písm. a) Medzinárodného dohovoru o odstránení všetkých foriem rasovej diskriminácie a
- čl. 2 ods. 1 a čl. 3 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o počítačovej kriminalite, týkajúceho sa trestnoprávneho postihu činov rasovej a xenofóbnej povahy spáchaných prostredníctvom počítačových systémov.

Decision

Rada pre mediálne služby (Council for Media Services, hereinafter referred to as the "Council") as a competent authority pursuant to Section 109 and Section 110 of Act No. 264/2022 Coll. on Media Services (hereinafter referred to as "Act No. 264/2022 Coll."), sitting in Senate 1, composed of the President of the Senate, doc. PhDr. Anikó Dušíková, CSc., and members of the Senate, Ivan Bindas and PhDr. Marta Danielová, on the basis of Section 153 (1) and (2) of Act No. 264/2022 Coll., in accordance with Act No. 71/1967 Coll. on Administrative Procedure, as amended, and in accordance with Article 9 of Regulation (EU) 2022/2065 of the European Parliament and of the Council of 19 October 2022 on the single market for digital services and amending Directive 2000/31/EC (Digital Services Act), has decided that the party to administrative procedure No. 0021/SKO/2024 (formerly No. REO-RPMS/2023/01359), TWITTER INTERNATIONAL UNLIMITED COMPANY,

is obliged to remove

a post by the user "Martin" disseminated on the content sharing platform "X" (formerly *Twitter*) in the wording "*MORGOŠ IS A BIGGER PROBLEM THAN A BEAR !! 🐻⚠️ because he cannot be shot by law... #MORGOSI #CIGANI #ROMOVIA #ODSTREL #ROAMING https://instagr.am/p / CfBI3qcqVaS/*" and including a screenshot of a post in the wording "*Ľubomír Kocúr such information about the occurrence of MORGOŠ' is not written anywhere... A Gypsy is a bigger problem than a bear, because he cannot be legally shot*", available at https://twitter.com/frano_sk/status/1538789396551434240,

in the Member States of the European Union, except the Slovak Republic, and is also obliged to prevent its further dissemination in the Member States of the European Union, except the Slovak Republic, within 5 days from the delivery of this decision,

on the grounds that this post is illegal content because it meets the criteria of extremist material under the provisions of Section 151(2)(a) of Act No. 264/2022 Coll. and the criteria of the criminal offence of incitement to national, racial and ethnic hatred under the provisions of Section 151(2)(d) of Act No. 264/2022 Coll., and is contrary to

- Article 1(1)(a) and (b) of Framework Decision of the Council of the European Union 2008/913/JHA of 28 November 2008 on combating certain forms and expressions of racism and xenophobia by means of criminal law,
- Articles 1 and 7 of the Charter of Fundamental Rights of the European Union,
- Article 20(2) of the International Covenant on Civil and Political Rights,
- Article 4(a) of the International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination and
- Articles 2(1) and 3(1) of the Additional Protocol to the Convention on Cybercrime, concerning the criminalisation of acts of a racist and xenophobic nature committed through computer systems.

Odôvodnenie/Reasoning for the Decision

Toto rozhodnutie vydané na základe § 153 ods. 1 a 2 zákona č. 264/2022 Z. z. a v súlade so zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní je zároveň **príkazom konať proti nezákonnému obsahu** v zmysle článku 9 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/2065 z 19. októbra 2022 o jednotnom trhu s digitálnymi službami a o zmene smernice 2000/31/ES (akt o digitálnych službách) (ďalej len „Akt o digitálnych službách“).

This decision issued on the basis of Article 153(1) and (2) of Act No. 264/2022 Coll. and in accordance with Act No. 71/1967 Coll. on Administrative Proceedings is also an **order to act against illegal content** within the meaning of Article 9 of Regulation (EU) 2022/2065 of the European Parliament and the Council of 19 October 2022 on a Single Market For Digital Services and amending Directive 2000/31/EC (Digital Services Act) (hereinafter "Digital Services Act").

Podľa čl. 9 ods. 1 Aktu o digitálnych službách „Po prijatí príkazu konať proti jednej alebo viacerým konkrétnym položkám nezákonného obsahu vydaného príslušnými vnútroštátnymi justičnými alebo správными orgánmi na základe uplatniteľného práva Únie alebo vnútroštátneho práva v súlade s právom Únie poskytovateľa sprostredkovateľských služieb bez zbytočného odkladu informujú orgán, ktorý príkaz vydal, alebo každý iný orgán uvedený v príkaze o vykonaní príkazu, pričom uvedú, či a kedy sa príkaz vykonal.“

Pursuant to Article 9(1) of the Digital Services Act „Upon the receipt of an order to act against one or more specific items of illegal content, issued by the relevant national judicial or administrative authorities, on the basis of the applicable Union law or national law in compliance with Union law, providers of intermediary services shall inform the authority issuing the order, or any other authority specified in the order, of any effect given to the order without undue delay, specifying if and when effect was given to the order.“

Podľa čl. 9 ods. 2 písm. a) a b) Aktu o digitálnych službách „Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že sa príkaz uvedený v odseku 1 zašle poskytovateľovi, spĺňal aspoň tieto podmienky:

a) uvedený príkaz obsahuje tieto prvky:

- i) odkaz na právny základ príkazu v práve Únie alebo vo vnútroštátnom práve,
- ii) odôvodnenie, v ktorom sa vysvetľuje, prečo informácie predstavujú nezákonný obsah, s odkazom na jedno alebo viaceré konkrétne ustanovenia práva Únie alebo vnútroštátneho práva v súlade s právom Únie,
- iii) identifikačné údaje vydávajúceho orgánu,
- iv) jasné informácie umožňujúce poskytovateľovi sprostredkovateľských služieb identifikovať a lokalizovať dotknutý nezákonný obsah, ako napríklad jeden alebo viac presných URL a v prípade potreby aj dodatočné informácie,
- v) informácie o mechanizmoch nápravy, ktoré má k dispozícii poskytovateľ sprostredkovateľských služieb a príjemca služby, ktorý obsah poskytol,
- vi) v prípade potreby informácie o tom, ktorý orgán má dostať informácie o spôsobe vykonania daných príkazov;

b) územnú pôsobnosť uvedeného príkazu na základe uplatniteľných pravidiel práva Únie a vnútroštátneho práva vrátane charty a prípadne všeobecných zásad medzinárodného práva, ktorá je obmedzená na to, čo je nevyhnutne potrebné na dosiahnutie jeho cieľa“.

Pursuant to Article 9(2)(a) and (b) of the Digital Services Act „Member States shall ensure that when an order referred to in paragraph 1 is transmitted to the provider, it meets at least the following conditions:

(a) that order contains the following elements:

- (i) a reference to the legal basis under Union or national law for the order;
- (ii) a statement of reasons explaining why the information is illegal content, by reference to one or more specific provisions of Union law or national law in compliance with Union law;
- (iii) information identifying the issuing authority;
- (iv) clear information enabling the provider of intermediary services to identify and locate the illegal content concerned, such as one or more exact URL and, where necessary, additional information;
- (v) information about redress mechanisms available to the provider of intermediary services and to the recipient of the service who provided the content;
- (vi) where applicable, information about which authority is to receive the information about the effect given to the orders;

(b) the territorial scope of that order, on the basis of the applicable rules of Union and national law, including the Charter, and, where relevant, general principles of international law, is limited to what is strictly necessary to achieve its objective“.

Podľa čl. 9 ods. 2 písm. c) Aktu o digitálnych službách „*uvedený príkaz sa zasiela v jednom z jazykov, ktoré uviedol poskytovateľ sprostredkovateľských služieb podľa článku 11 ods. 3, alebo v inom úradnom jazyku členských štátov dohodnutom medzi orgánom vydávajúcim príkaz a uvedeným poskytovateľom, a zasiela sa do elektronického kontaktného miesta, ktoré určil daný poskytovateľ v súlade s článkom 11; ak príkaz nie je vystavený v jazyku, ktorý uviedol poskytovateľ sprostredkovateľských služieb, alebo v inom dvojstranne dohodnutom jazyku, **príkaz sa môže zaslať v jazyku orgánu, ktorý príkaz vydáva, za predpokladu, že je k nemu pripojený preklad aspoň prvkov, ktoré sú stanovené v písmenách a) a b) tohto odseku**, do takéhoto deklarovaného alebo dvojstranne dohodnutého jazyka.“*

Pursuant to Article 9(2)(c) of the Digital Services Act „*order is transmitted in one of the languages declared by the provider of intermediary services pursuant to Article 11(3) or in another official language of the Member States, agreed between the authority issuing the order and that provider, and is sent to the electronic point of contact designated by that provider, in accordance with Article 11; where the order is not drafted in the language declared by the provider of intermediary services or in another bilaterally agreed language, **the order may be transmitted in the language of the authority issuing the order, provided that it is accompanied by a translation** into such declared or bilaterally agreed language **of at least the elements set out in points (a) and (b) of this paragraph.***“

Na internetovej stránke <https://help.x.com/en/rules-and-policies/x-law-enforcement-support> je uvedené: „*Všetky právné žiadosti vrátane výhrad, žiadostí o informácie o účte (bežné a núdzové) a žiadostí o odstránenie obsahu možno podávať prostredníctvom stránky spoločnosti X na podávanie právnych žiadostí, ktorá je k dispozícii na adrese: t.co/lr alebo legalrequests.x.com. Stránka X na podávanie právnych žiadostí je určeným jednotným kontaktným miestom pre orgány členských štátov EÚ, ako je stanovené v článku 11 Nariadenia (EÚ) 2022/2065 (Akt o digitálnych službách). **Všetky právné žiadosti podané podľa článkov 9 a 10 Aktu o digitálnych službách musia byť poskytnuté v angličtine.***“

The website <https://help.x.com/en/rules-and-policies/x-law-enforcement-support> states: „*All legal requests, including preservations, requests for account information (routine and emergency), and content removal requests may be submitted via X’s Legal Request Submissions site available at: t.co/lr or legalrequests.x.com. X’s Legal Request Submission site is the designated single point of contact for EU member States’ authorities as provided under Article 11 of Regulation (EU) 2022/2065 (Digital Services Act). **All legal requests made under Articles 9 and 10 of the Digital Services Act must be provided in English.***“

V zmysle vyššie citovaného čl. 9 ods. 2 písm. c) Aktu o digitálnych službách je toto rozhodnutie vyhotovené **v slovenskom jazyku**, pričom **prvky uvedené v čl. 9 ods. 2 písm. a) a b) Aktu o digitálnych službách sú v tomto rozhodnutí uvedené aj v anglickom jazyku.**

Pursuant to Article 9(2)(c) of the Digital Services Act quoted above, this Decision is made **in the Slovak language**, while **the elements referred to in Article 9(2)(a) and (b) of the Digital Services Act are also set out in this Decision in the English language.**

* * *

V zmysle § 109 ods. 3 písm. a) a c) zákona č. 264/2022 Z. z. je Rada orgánom verejnej správy, ktorého poslaním je okrem iného presadzovať verejný záujem v oblasti poskytovania platforiem na zdieľanie obsahu a vykonávať štátnu reguláciu v oblasti poskytovania platforiem na zdieľanie obsahu. Do pôsobnosti Rady patrí podľa § 112 ods. 2 písm. c) zákona č. 264/2022 Z. z. rozhodovanie o podnetoch na zamedzenie šírenia nelegálneho obsahu na platforme na zdieľanie obsahu. Podľa § 152 ods. 3 zákona č. 264/2022 Z. z. Rada začne konanie o zamedzení nelegálneho obsahu aj vtedy, keď z vlastnej činnosti získa informáciu o existencii nelegálneho obsahu a vec neznesie odklad. Na konanie podľa zákona č. 264/2022 Z. z. sa vzťahuje zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „zákon č. 71/1967 Zb.“), okrem ustanovení § 23 v časti nesprístupnenia zápisníc o hlasovaní a § 9 ods. 2, § 49, § 57, § 61 až 68 zákona č. 71/1967 Zb.

Pursuant to Section 109 (3) (a) and (c) of the Act No. 264/2022 Coll., the Council is a public authority, whose mission is, among other things, to promote public interest within the provision of content-sharing platforms and to carry out national regulation within the provision of content-sharing platforms. The competence of the Council includes, pursuant to Section 112 (2) (c) of the Act No. 264/2022 Coll., decision-making on complaints regarding the prevention of the spread of illegal content via a content-sharing platform. In accordance with Section 152 (3) of Act No. 264/2022 Coll., the Council shall initiate a proceeding to prevent the spread of illegal content even when it receives information about the existence of such illegal content from its own activity and the matter cannot be delayed. The proceeding according to the Act No. 264/2022 Coll. is governed by the Act No. 71/1967 Coll. on Administrative Proceedings (hereinafter referred to as the "Act No. 71/1967 Coll."), except for the provisions of Section 23 in the section on non-disclosure of voting minutes and Sections 9 (2), 49, 57, 61 to 68 of the Act No. 71/1967 Coll.

Dňa 26. 4. 2023 začala Rada voči spoločnosti TWITTER INTERNATIONAL UNLIMITED COMPANY (ďalej len „účastník konania“) správne konanie č. REO-RPMS/2023/00790 vo veci zamedzenia šírenia nelegálneho obsahu podľa § 152 ods. 3 zákona č. 264/2022 Z. z. v súvislosti s poskytovaním vyššie uvedeného príspevku používateľa „Martin“ šíreného na platforme na zdieľanie obsahu *Twitter* (v súčasnosti „X“). Správne konanie č. REO-RPMS/2023/00790 bolo začaté z dôvodu, že príspevok vrátane textu v zdieľanom *screenshote* mohol napíňať znaky trestného činu podľa § 423 ods. 1 písm. a) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona – t.j. trestného činu hanobenia národa, rasy a presvedčenia, ako aj znaky trestného činu § 424 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona – t.j. trestného činu podnecovania k násiliu voči skupine osôb alebo jednotlivcovi pre ich skutočnú alebo domnelú príslušnosť k niektorej rase, národu, národnosti, etnickej skupine, a preto mohol predstavovať nelegálny obsah v zmysle ustanovenia § 151 ods. 2. písm. d) zákona č. 264/2022 Z. z.

On 26 April 2023, the Council initiated the administrative procedure No. REO-RPMS/2023/00790 against TWITTER INTERNATIONAL UNLIMITED COMPANY (hereinafter referred to as "the party to the administrative procedure") with regard to the prevention of the dissemination of illegal content pursuant to Section 152(3) of Act No. 264/2022 Coll. in connection with the above-mentioned post by the user "Martin" disseminated on content sharing platform *Twitter* (currently "X"). The administrative procedure No. REO-RPMS/2023/00790 was initiated on the grounds that the post, including the text in the *screenshot* shared, may have meet the criteria of a criminal offence pursuant to Section 423(1)(a) of Act No. 300/2005 Coll. of the Criminal Code - i.e. the criminal offence of defamation of nation, race and beliefs, as well as the criteria of the criminal offence pursuant to Section 424(1) of Act No. 300/2005 Coll. of the Criminal Code - i.e. the offence of incitement to violence against a group of persons or an individual because of their real or presumed membership of a race, nation, nationality, ethnic group, and therefore could constitute "illegal content" within the meaning of the provisions of Section 151(2)(d) of Act No. 264/2022 Coll.

Dňa 23. 6. 2023 bola Rade doručená e-mailová správa odoslaná z adresy support@twitter.com, ktorou účastník konania reagoval na oznámenie o začatí správneho konania. V tejto správe účastník konania uviedol, že „v súlade s platnými právnymi predpismi a jeho pravidlami (policies)“ účastník konania „blokuje nahlásený obsah“ (predmetný príspevok), „t. j. zneprístupňuje ho na Slovensku, a to vzhľadom na ustanovenia § 423 a § 424 Trestného zákona“.

On 23 June 2023, the Council received an e-mail message sent from the address support@twitter.com by which the party to the administrative procedure responded to the notice of initiation of the administrative procedure. In this message, the party to the administrative procedure stated that, “in accordance with applicable law and its policies”, the party was “withholding the reported content” (post in question), “i.e. making it inaccessible, in Slovakia, specifically for Sections 423 and 424 of the Slovak Criminal Code”.

Po preverení odkazu https://twitter.com/frano_sk/status/1538789396551434240, na ktorom bol predmetný príspevok dostupný, bolo zistené, že predmetný príspevok na tomto odkaze **už nie je na území Slovenskej republiky dostupný**. Uznesením Rady zo dňa 25. 10. 2023 bolo preto správne konanie č. REO-RPMS/2023/00790 **zastavené**.

After checking the link https://twitter.com/frano_sk/status/1538789396551434240, where the post in question was available, it was found that the post in question **is no longer available on the territory of the Slovak Republic**. The administrative procedure No. REO-RPMS/2023/00790 was therefore **discontinued** by the resolution of the Council of 25 October 2023.

Bolo však zároveň zistené, že predmetný príspevok **je stále dostupný z iných členských štátov Európskej únie**.

However, it was also found that the post in question **is still available from other European Union countries**.

Hoci šírením a dostupnosťou predmetného príspevku v iných členských štátoch Európskej únie môže byť tiež ohrozený verejný záujem, vzhľadom na to, že v oznámení o začatí správneho konania č. REO-RPMS/2023/00790 zo dňa 26. 4. 2023 bola uvedená iba možnosť porušenia slovenského práva (§ 423 a § 424 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona, ktorý je platný na území Slovenskej republiky) a nebola v ňom uvedená možnosť porušenia právnych predpisov Európskej únie alebo medzinárodného práva, bolo potrebné správne konanie č. REO-RPMS/2023/00790 zastaviť. Ohľadom šírenia predmetného príspevku na území iných členských štátov Európskej únie (okrem Slovenskej republiky) a možného porušenia predpisov Európskej únie a medzinárodného práva bolo preto potrebné začať nové správne konanie.

Although the dissemination and availability of the post in question in other countries of the European Union may also endanger the public interest, given that the notice of initiation of the administrative procedure No. REO-RPMS/2023/00790 of 26 April 2023 mentioned only the possibility of a violation of Slovak law (Section 423 and Section of the Act No. 300/2005 Coll. of the Criminal Code., which is valid on the territory of the Slovak Republic) and did not mention the possibility of a violation of European Union law or international law, it was necessary to discontinue the administrative procedure No. REO-RPMS/2023/00790. A new administrative procedure was therefore initiated with regard to the dissemination of the post in question on the territory of other countries of the European Union (apart from the Slovak Republic) and the possible infringement of European Union law and international law.

Z tohto dôvodu preto Rada na svojom zasadnutí dňa **25. 10. 2023** prijala uznesenie o začatí správneho konania č. **0021/SKO/2024 (predch. č. REO-RPMS/2023/01359)** podľa § 152 ods. 3 zákona č. 264/2022 Z. z. voči spoločnosti TWITTER INTERNATIONAL UNLIMITED COMPANY vo veci zamedzenia šírenia nelegálneho obsahu v súvislosti s poskytovaním príspevku používateľa „Martin“ šíreného na platforme na zdieľanie obsahu „X“ (predtým *Twitter*) v znení „**MORGOSĽ JE VÄČŠÍ PROBLÉM NEŽ MEDVEĎ !!** 🗨️⚠️ *lebo sa ho nedá zo zákona odstreliť... #MORGOSI #CIGANI #ROMOVIA #ODSTREL #ROAMING https://instagr.am/p/ CfBI3qcqVaS/*“ a v rámci neho screenshotu príspevku v znení „*Lubomír Kocúr tieto informácie o výskyte MORGOSĽOV nikde nisu písané... Cigáň je väčší problém než medveď, lebo s aho nedá zo zákona odstreliť*“, **dostupného v členských štátoch Európskej únie okrem Slovenskej republiky** na https://twitter.com/frano_sk/status/1538789396551434240, ktorý mohol naplniť definíciu nelegálneho obsahu podľa § 151 ods. 2 zákona č. 264/2022 Z. z.

Therefore, at its meeting on **25 October 2023**, the Council adopted a resolution to initiate the administrative procedure **No. 0021/SKO/2024 (formerly No. REO-RPMS/2023/01359)** pursuant to Section 152(3) of Act No. 264/2022 Coll. against TWITTER INTERNATIONAL UNLIMITED COMPANY in the matter of preventing the dissemination of illegal content in connection with the post by the user "Martin" disseminated on the content sharing platform "X" (formerly *Twitter*) in the wording "**MORGOSĽ IS A BIGGER PROBLEM THAN A BEAR !!** 🗨️⚠️ *because he cannot be shot by law... #MORGOSI #CIGANI #ROMOVIA #ODSTREL #ROAMING https://instagr.am/p / CfBI3qcqVaS/*" and including a screenshot of a post in the wording "*Lubomír Kocúr such information about the occurrence of MORGOSĽ is not written anywhere... A Gypsy is a bigger problem than a bear, because he cannot be legally shot*", **available in the countries of European Union, except the Slovak Republic**, at https://twitter.com/frano_en/status/1538789396551434240, which could meet the definition of "illegal content" pursuant to Section 151(2) of the Act No. 264/2022 Coll.

Oznámenie o začatí správneho konania bolo účastníkovi konania doručené dňa 28. 11. 2023, čím sa začalo správne konanie č. 0021/SKO/2024 (predch. č. REO-RPMS/2023/01359).

The notification of initiation of the administrative procedure was delivered to the party to the administrative procedure on 28. 11. 2023, which initiated the administrative procedure No. 0021/SKO/2024 (formerly No. REO-RPMS/2023/01359).

Účastník konania bol v oznámení o začatí konania vyzvaný, aby v lehote najneskôr do 10 dní od doručenia oznámenia v súlade s § 32 ods. 2 a 3 v nadväznosti na § 33 ods. 1 a § 34 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní zaslal svoje stanovisko, prípadne navrhol dôkazy a vyjadril sa k podkladom pre rozhodnutie v správnom konaní, ktorým je príspevok na platforme „X“ dostupný na https://twitter.com/frano_sk/status/1538789396551434240, ktorý bol prílohou tohto oznámenia.

The party to the administrative procedure was requested by the notification of initiation of the administrative procedure to submit their opinion or to propose evidence and comment on the materials for the decision in accordance with Section 32 (2) (3), Section 33 (1) and Section 34 (3) of the Act No. 71/1967 Coll. on Administrative Proceedings, within 15 days from the delivery of the notification. The notification included a screenshot of the post on the X platform available at https://twitter.com/frano_sk/status/1538789396551434240.

Dňa 15. 12. 2023 bolo Rade doručené stanovisko účastníka konania vo veci predmetného správneho konania č. 0021/SKO/2024 (predch. č. REO-RPMS/2023/01359).

On 15. 12. 2023, the Council received the opinion of a party to the administrative procedure concerning the administrative procedure No. 0021/SKO/2024 (formerly No. REO-RPMS/2023/01359).

Podkladmi pre toto rozhodnutie sú screenshot vyššie uvedeného predmetného príspevku používateľa „Martin“ a vyjadrenie účastníka konania.

The materials for this decision are the screenshot of the post of the user “Martin” mentioned hereinabove and the opinion of the Party to the administrative procedure.

Rada po získaní všetkých podkladov pre rozhodnutie a oboznámení sa s nimi v danej veci rozhodla dňa 24. 4. 2024.

After obtaining all materials for the decision and after familiarizing with the content thereof, the Council decided on the matter on 24. 4. 2024.

* * *

Právny základ rozhodnutia/ Legal basis for the decision

Podľa § 13 ods. 2 zákona č. 264/2022 Z. z. „*Obsahovou službou je aj platforma na zdieľanie obsahu, najmä platforma na zdieľanie videí.*“

Pursuant to Section 13(2) of Act No. 264/2022 Coll., “*A content service is also a content sharing platform, in particular a video sharing platform.*”

Podľa § 151 ods. 2 zákona č. 264/2022 Z. z. „*Nelegálnym obsahom sa na účely tohto zákona rozumie obsah, ktorý*

- a) naplňuje znaky detskej pornografie alebo **extrémistického materiálu,***
- b) podnecuje ku konaniu, ktoré naplňuje znaky niektorého z trestných činov terorizmu,*
- c) schvaľuje konanie, ktoré naplňuje znaky niektorého z trestných činov terorizmu, alebo*
- d) naplňuje znaky trestného činu popierania a schvaľovania holokaustu, zločinov politických režimov a zločinov proti ľudskosti, trestného činu hanobenia národa, rasy a presvedčenia alebo **trestného činu podnecovania k národnostnej, rasovej a etnickej nenávisti.***“

Pursuant to Section 151 (2) of the Act No. 264/2022 Coll. on Media Services, “*Illegal content for the purposes of this Act shall mean content that*

- a) fulfils the characteristics of child pornography or extremist material,*
- b) incites to action, that fulfils the characteristics of one of the criminal offences of terrorism,*
- c) approves action, that fulfils the characteristics of one of the criminal offences of terrorism, or*
- d) fulfils the characteristics of the criminal offence of denial and approval of the holocaust, the crimes of political regimes and the crimes against humanity, the criminal offence of defamation of a nation, race and conviction or **the criminal offence of incitement to national, racial and ethnic hatred.***

Podľa § 152 ods. 3 zákona č. 264/2022 Z. z. „*Konanie o zamedzení nelegálneho obsahu regulátor začne aj vtedy, keď z vlastnej činnosti získa informáciu o existencii nelegálneho obsahu a vec neznesie odklad.*“

Pursuant to Section 152(3) of Act No. 264/2022 Coll., “*The regulator shall initiate proceedings to prevent illegal content even if it obtains information about the existence of illegal content from its own activities and the matter cannot be delayed.*”

Podľa § 153 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. („Rozhodnutie o zamedzení šírenia nelegálneho obsahu“) „*Ak je v konaní o zamedzení nelegálneho obsahu preukázané, že dotknutý obsah predstavuje nelegálny obsah a zároveň je jeho šírením ohrozený verejný záujem alebo predstavuje značný zásah*

do individuálnych práv či oprávnených záujmov osoby v pôsobnosti právneho poriadku Slovenskej republiky, regulátor **vydá rozhodnutie o zamedzení šírenia nelegálneho obsahu**, ktorým nariadi poskytovateľovi platformy na zdieľanie obsahu alebo poskytovateľovi obsahovej služby nevyžadujúcej oprávnenie podľa tohto zákona **odstrániť dotknutý nelegálny obsah a zamedziť jeho ďalšie šírenie.**“

Pursuant to Section 153 (1) of Act No. 264/2022 Coll. ("Decision on preventing the dissemination of illegal content") *"If it is proven in the proceedings on preventing illegal content that the content in question constitutes illegal content and at the same time its dissemination endangers the public interest or constitutes a significant interference with the individual rights or legitimate interests of a person within the scope of the legal order of the Slovak Republic, the regulator shall issue a decision on preventing the dissemination of illegal content, by which it shall order the provider of a content sharing platform or the provider of a content service not requiring authorisation under this Act to remove the illegal content in question and prevent its further dissemination."*

Podľa § 153 ods. 2 zákona č. 264/2022 Z. z. „Rozhodnutie podľa odseku 1 musí obsahovať

- a) informácie umožňujúce identifikovať dotknutý obsah,
- b) odôvodnenie, prečo dotknutý obsah predstavuje nelegálny obsah,
- c) odôvodnenie, prečo je šírením nelegálneho obsahu ohrozený verejný záujem alebo prečo predstavuje značný zásah do individuálnych práv či oprávnených záujmov osoby v pôsobnosti právneho poriadku Slovenskej republiky,
- d) lehotu, v ktorej je poskytovateľ obsahovej služby povinný odstrániť dotknutý nelegálny obsah a zamedziť jeho ďalšie šírenie.“

Pursuant to Section 153(2) of Act No. 264/2022 Coll., *"The decision pursuant to paragraph 1 shall include*

- (a) information enabling the identification of the content concerned,*
- (b) a justification as to why the content in question constitutes illegal content,*
- (c) justification why the dissemination of the illegal content endangers the public interest or why it constitutes a significant interference with the individual rights or legitimate interests of a person within the scope of the legal order of the Slovak Republic,*
- (d) the time limit within which the content service provider is obliged to remove the illegal content in question and to prevent its further dissemination."*

Podľa § 153 ods. 3 zákona č. 264/2022 Z. z. „O vydaní rozhodnutia podľa odseku 1 musí regulátor informovať prostredníctvom svojej webovej stránky, prípadne aj iným vhodným spôsobom.“

Pursuant to Section 153(3) of Act No. 264/2022 Coll., *"The regulator shall inform about the issuance of the decision pursuant to paragraph 1 through its website or in any other appropriate manner."*

Podľa čl. 3 písm. h) Aktu o digitálnych službách „nezákonný obsah“ je akákoľvek informácia, ktorá sama osebe alebo tým, že odkazuje na nejakú činnosť vrátane predaja výrobkov alebo poskytovania služieb, nie je v súlade s právnymi predpismi Únie alebo niektorého členského štátu, a to bez ohľadu na presný predmet alebo povahu týchto právnych predpisov“.

Pursuant to Article 3(h) of Digital Services Act „‘illegal content’ means any information that, in itself or in relation to an activity, including the sale of products or the provision of services, is not in compliance with Union law or the law of any Member State which is in compliance with Union law, irrespective of the precise subject matter or nature of that law“.

Podľa čl. 6 ods. 1 Aktu o digitálnych službách („Hosting“) „Ak poskytovaná služba informačnej spoločnosti pozostáva z uchovávania informácií poskytovaných príjemcom služby, poskytovateľ služby nie je zodpovedný za informácie uchovávané na žiadosť príjemcu služby pod podmienkou, že poskytovateľ: a) nemá skutočnú vedomosť o nezákonnej činnosti alebo nezákonnom obsahu a vzhľadom na nároky na náhradu škody si nie je vedomý skutočností alebo okolností, z ktorých by bolo zrejmé, že ide o nezákonnú činnosť alebo nezákonný obsah alebo b) po získaní takejto vedomosti alebo povedomia urýchlene koná, aby nezákonný obsah odstránil alebo k nemu znemožnil prístup.“

Pursuant to Article 6(1) of Digital Services Act ("Hosting") "Where an information society service is provided that consists of the storage of information provided by a recipient of the service, the service provider shall not be liable for the information stored at the request of a recipient of the service, on condition that the provider: (a) does not have actual knowledge of illegal activity or illegal content and, as regards claims for damages, is not aware of facts or circumstances from which the illegal activity or illegal content is apparent; or (b) upon obtaining such knowledge or awareness, acts expeditiously to remove or to disable access to the illegal content."

Podľa čl. 6 ods. 4 Aktu o digitálnych službách „Tento článok nemá vplyv na možnosť justičného alebo správneho orgánu požiadať v súlade s právnym systémom členského štátu poskytovateľa služieb, aby ukončil porušovanie predpisov alebo mu zabránil.“

Pursuant to Article 6(4) of the Digital Services Act "This Article shall not affect the possibility for a judicial or administrative authority, in accordance with a Member State's legal system, to require the service provider to terminate or prevent an infringement."

Podľa čl. 9 ods. 1 Aktu o digitálnych službách („Príkazy konať proti nezákonnému obsahu“) „Po prijatí príkazu konať proti jednej alebo viacerým konkrétnym položkám nezákonného obsahu vydaného príslušnými vnútroštátnymi justičnými alebo správnymi orgánmi na základe uplatniteľného práva Únie alebo vnútroštátneho práva v súlade s právom Únie poskytovateľa sprostredkovateľských služieb bez zbytočného odkladu informujú orgán, ktorý príkaz vydal, alebo každý iný orgán uvedený v príkaze o vykonaní príkazu, pričom uvedú, či a kedy sa príkaz vykonal.“

Pursuant to Article 9(1) of the Digital Services Act („Orders to act against illegal content“) „Upon the receipt of an order to act against one or more specific items of illegal content, issued by the relevant national judicial or administrative authorities, on the basis of the applicable Union law or national law in compliance with Union law, providers of intermediary services shall inform the authority issuing the order, or any other authority specified in the order, of any effect given to the order without undue delay, specifying if and when effect was given to the order.“

Podľa čl. 9 ods. 2 Aktu o digitálnych službách „Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že sa príkaz uvedený v odseku 1 zašle poskytovateľovi, spĺňal aspoň tieto podmienky:

a) uvedený príkaz obsahuje tieto prvky:

- i) odkaz na právny základ príkazu v práve Únie alebo vo vnútroštátnom práve,
- ii) odôvodnenie, v ktorom sa vysvetľuje, prečo informácie predstavujú nezákonný obsah, s odkazom na jedno alebo viaceré konkrétne ustanovenia práva Únie alebo vnútroštátneho práva v súlade s právom Únie,
- iii) identifikačné údaje vydávajúceho orgánu,
- iv) jasné informácie umožňujúce poskytovateľovi sprostredkovateľských služieb identifikovať a lokalizovať dotknutý nezákonný obsah, ako napríklad jeden alebo viac presných URL a v prípade potreby aj dodatočné informácie,
- v) informácie o mechanizmoch nápravy, ktoré má k dispozícii poskytovateľ

*sprostredkovateľských služieb a príjemca služby, ktorý obsah poskytol,
vi) v prípade potreby informácie o tom, ktorý orgán má dostať informácie o spôsobe vykonania daných príkazov;*

b) územnú pôsobnosť uvedeného príkazu na základe uplatniteľných pravidiel práva Únie a vnútroštátneho práva vrátane charty a prípadne všeobecných zásad medzinárodného práva, ktorá je obmedzená na to, čo je nevyhnutne potrebné na dosiahnutie jeho cieľa;

c) uvedený príkaz sa zasiela v jednom z jazykov, ktoré uviedol poskytovateľ sprostredkovateľských služieb podľa článku 11 ods. 3, alebo v inom úradnom jazyku členských štátov dohodnutom medzi orgánom vydávajúcim príkaz a uvedeným poskytovateľom, a zasiela sa do elektronického kontaktného miesta, ktoré určil daný poskytovateľ v súlade s článkom 11; ak príkaz nie je vystavený v jazyku, ktorý uviedol poskytovateľ sprostredkovateľských služieb, alebo v inom dvojstranne dohodnutom jazyku, príkaz sa môže zaslať v jazyku orgánu, ktorý príkaz vydáva, za predpokladu, že je k nemu pripojený preklad aspoň prvkov, ktoré sú stanovené v písmenách a) a b) tohto odseku, do takéhoto deklarovaného alebo dvojstranne dohodnutého jazyka.“

Pursuant to Article 9(2) of the Digital Services Act „Member States shall ensure that when an order referred to in paragraph 1 is transmitted to the provider, it meets at least the following conditions:

(a) that order contains the following elements:

(i) a reference to the legal basis under Union or national law for the order;

(ii) a statement of reasons explaining why the information is illegal content, by reference to one or more specific provisions of Union law or national law in compliance with Union law;

(iii) information identifying the issuing authority;

(iv) clear information enabling the provider of intermediary services to identify and locate the illegal content concerned, such as one or more exact URL and, where necessary, additional information;

(v) information about redress mechanisms available to the provider of intermediary services and to the recipient of the service who provided the content;

(vi) where applicable, information about which authority is to receive the information about the effect given to the orders;

(b) the territorial scope of that order, on the basis of the applicable rules of Union and national law, including the Charter, and, where relevant, general principles of international law, is limited to what is strictly necessary to achieve its objective;

(c) that order is transmitted in one of the languages declared by the provider of intermediary services pursuant to Article 11(3) or in another official language of the Member States, agreed between the authority issuing the order and that provider, and is sent to the electronic point of contact designated by that provider, in accordance with Article 11; where the order is not drafted in the language declared by the provider of intermediary services or in another bilaterally agreed language, the order may be transmitted in the language of the authority issuing the order, provided that it is accompanied by a translation into such declared or bilaterally agreed language of at least the elements set out in points (a) and (b) of this paragraph.“

* * *

Z vyššie uvedených ustanovení vyplýva, že **právnym základom právomoci Rady** uložiť účastníkovi predmetného správneho konania (platforme na zdieľanie obsahu) povinnosť odstrániť konkrétne položky nelegálneho obsahu je **ustanovenie § 153 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z.** Podľa čl. 9 Aktu o digitálnych službách sa rozhodnutia Rady o odstránení nelegálneho obsahu vydané na základe § 153 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. považujú za príkazy konať proti nezákonnému obsahu v zmysle Aktu o digitálnych službách. Samotný Akt o digitálnych službách však nepredstavuje právny základ právomoci Rady na vydanie rozhodnutia o odstránení nelegálneho obsahu v predmetnom správnom

konaní. Zo znenia čl. 9 ods. 1 Aktu o digitálnych službách vyplýva, že ide o príkaz „*konať proti jednej alebo viacerým konkrétnym položkám nezákonného obsahu vydaného príslušnými vnútroštátnymi justičnými alebo správnyimi orgánmi na základe uplatniteľného práva Únie alebo vnútroštátneho práva v súlade s právom Únie*“. Právnym základom právomoci Rady je v predmetnom prípade vnútroštátne právo (§ 153 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z.).

It follows from the above provisions that **the legal basis for the Council's power/authority** to oblige the party to the administrative procedure in question (the content sharing platform) to remove specific items of illegal content is the **provision of Section 153(1) of Act No. 264/2022 Coll.** Pursuant to Article 9 of the Digital Services Act, the Council's decisions on the removal of illegal content issued on the basis of Section 153(1) of Act No. 264/2022 Coll. are deemed to be orders to act against illegal content within the meaning of the Digital Services Act. However, the Digital Services Act itself does not constitute the legal basis for the Council's power to issue a decision on the removal of illegal content in the administrative procedure in question. It is clear from the wording of Article 9(1) of the Digital Services Act that it is an order „*to act against one or more specific items of illegal content, issued by the relevant national judicial or administrative authorities, on the basis of the applicable Union law or national law in compliance with Union law*“. The legal basis for the Council's power/authority in the present case is national law (Section 153(1) of Act No. 264/2022 Coll.).

Túto skutočnosť potvrdzuje aj odôvodnenie (recitál) č. 31 Aktu o digitálnych službách, ktorý znie: „V závislosti od právneho systému jednotlivých členských štátov a predmetnej oblasti práva môžu vnútroštátne justičné alebo správne orgány vrátane orgánov presadzovania práva prikázať poskytovateľom sprostredkovateľských služieb, aby konali proti jednej alebo viacerým určitým konkrétnym položkám nezákonného obsahu alebo poskytli určité konkrétne informácie. Vnútroštátne právne predpisy, na základe ktorých sa takéto príkazy vydávajú, sa značne líšia a tieto príkazy sa čoraz častejšie riešia v cezhraničných situáciách. Na to, aby sa tieto príkazy, najmä v cezhraničnom kontexte, plnili účinným a efektívnym spôsobom, tak, aby dotknuté orgány verejnej moci mohli plniť svoje úlohy a poskytovatelia nepodliehali neprimeranej záťaži, a bez toho, aby boli nenáležité dotknuté práva a oprávnené záujmy tretích strán, je potrebné stanoviť určité podmienky, ktoré by tieto príkazy mali spĺňať, a určité doplňujúce požiadavky týkajúce sa spracovania týchto príkazov. Týmto nariadením by sa preto mali harmonizovať len určité osobitné minimálne podmienky, ktoré by takéto príkazy mali spĺňať, aby poskytovatelia sprostredkovateľských služieb mali povinnosť informovať príslušné orgány o vykonaní týchto príkazov. Toto nariadenie preto neposkytuje právny základ pre vydávanie takýchto príkazov ani nereguluje ich územnú pôsobnosť či cezhraničné presadzovanie.“ Akt o digitálnych službách teda sám osebe nezaložil právomoc Rady vydávať rozhodnutia o odstránení nelegálneho obsahu, a nezaložil ani právomoc Rady vydávať rozhodnutia s extra-teritoriálnym účinkom a nariadiť odstránenie nelegálneho obsahu dostupného v iných členských štátoch EÚ. Táto právomoc vnútroštátneho orgánu existovala už pred účinnosťou Aktu o digitálnych službách (v zmysle Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (ďalej aj „Smernica o elektronickom obchode“) a potvrdila ju aj judikatúra Súdneho dvora EÚ (napr. rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-18/18 *Glawischnig-Piesczek v. Facebook Ireland Limited* z 3. októbra 2019), vydaná ešte pred účinnosťou Aktu o digitálnych službách. Odôvodnenia (recitály) Aktu o digitálnych službách objasňujú a sumarizujú platné princípy týkajúce sa odstraňovania nelegálneho obsahu, týkajúce sa možného extra-teritoriálneho účinku rozhodnutia o odstránení nelegálneho obsahu alebo týkajúce sa skutočnosti, že pri rozhodnutí o odstránení jednotlivých položiek nelegálneho obsahu, ktoré uložili na platformu používateľa platformy, nie je potrebné rešpektovať princíp krajiny pôvodu v zmysle čl. 3 ods. 2 Smernice o elektronickom obchode. Tieto princípy však existovali a boli platné už v zmysle Smernice o elektronickom obchode pred účinnosťou Aktu o digitálnych službách, čo potvrdilo napríklad aj rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-18/18 *Glawischnig-Piesczek v. Facebook Ireland Limited* z 3. októbra 2019 a následná prax vnútroštátnych súdov.

Skutočnosť, že Akt o digitálnych službách sa plne uplatňuje (resp. nadobudol plnú účinnosť) odo dňa 17. 2. 2024, teda až po začatí predmetného správneho konania zo dňa 25. 10. 2023, žiadnym spôsobom nebráni použitiu alebo zohľadneniu Aktu o digitálnych službách v predmetnom správnom konaní. Ustanovenia Aktu o digitálnych službách a súvisiace odôvodnenia (recitály), ktoré sú uvedené nižšie, sú procesnou úpravou alebo procesnými pravidlami, resp. vysvetľujú a objasňujú použitie týchto procesných pravidiel. V zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ, **procesné pravidlá, hneď ako nadobudnú účinnosť, možno uplatniť aj na prebiehajúce správne konania, ktoré začali ešte pred účinnosťou týchto procesných pravidiel.** Súdny dvor EÚ v rozsudku C-293/04 *Beemsterboer* uviedol (ods. 19): „Je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry sa všeobecné procesné pravidlá vzťahujú na všetky spory riešené v čase nadobudnutia účinnosti týchto pravidiel [pozri rozsudky zo 6. júla 1993, *CT Control (Rotterdam)* a *JCT Benelux/Komisia*, C-121/91 a C-122/91, Zb. s. I-3873, bod 22; zo 7. septembra 1999, *De Haan*, C-61/98, Zb. s. I-5003, bod 13; zo 14. novembra 2002, *Illumitrónica*, C-251/00, Zb. s. I-10433, bod 29, a z 1. júla 2004, *Tsapalos a Diamantakis*, C-361/02 a C-362/02, Zb. s. I-6405, bod 19]. Generálna advokátka vo svojom návrhu v tejto veci uviedla (ods. 22): „Nariadenie, ktorým bolo do colného kódexu doplnené nové znenie (...), neobsahuje žiadne prechodné ustanovenia. Z tohto dôvodu cestou výkladu treba zistiť, či uvedené nové znenie sa môže uplatniť retroaktívne. Podľa ustálenej judikatúry to v zásade závisí od toho, či ide o procesné ustanovenie, alebo hmotnoprávne ustanovenie. Vo všeobecnosti sa procesné ustanovenia použijú na všetky konania prebiehajúce v čase nadobudnutia ich účinnosti [„Procedural rules are generally held to apply to all proceedings pending at the time when they enter into force...“], na druhej strane hmotnoprávne ustanovenia sa obvykle vykladajú tak, že sa neuplatňujú na skutkové stavy vzniknuté pred nadobudnutím ich účinnosti.“ Rovnako sa uvádza napríklad aj v rozhodnutí Súdneho dvora EÚ C-201/04 *Molenbergnatie* (ods. 31): „Trebá zdôrazniť, že podľa ustálenej judikatúry sa procesné predpisy všeobecne vzťahujú na všetky spory prejednávané v čase nadobudnutia účinnosti týchto predpisov na rozdiel od hmotnoprávných predpisov, ktoré sa spravidla vykladajú tak, že sa nevzťahujú na skutočnosti existujúce pred nadobudnutím ich účinnosti (...)“. Navyše, ako už bolo uvedené vyššie, Akt o digitálnych službách neprináša zásadne nové procesné pravidlá pre konanie vnútroštátneho orgánu o odstránení nelegálneho obsahu, ale najmä harmonizuje a zjednocuje uplatňovanie doterajších procesných pravidiel a zabezpečuje účinnú spoluprácu a komunikáciu správnych orgánov a platforiem. Navyše, možno podotknúť, že Akt o digitálnych službách je potrebné zohľadniť aj z toho dôvodu, že s účinnosťou od 17. februára 2024 vypustil (zrušil) článok 14 Smernice o elektronickom obchode týkajúci sa zodpovednosti hostingových služieb a možnosti vnútroštátnych orgánov konať proti nelegálnemu obsahu (čl. 14 ods. 3) a fakticky inkorporoval toto pôvodné ustanovenie Smernice o elektronickom obchode do čl. 6 (resp. čl. 6 ods. 4) Aktu o digitálnych službách („Hosting“).

Možno tiež podotknúť, že náležitosti rozhodnutia Rady o odstránení nelegálneho obsahu vyplývajú z § 153 ods. 2 zákona č. 264/2022 Z. z. ako aj z § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní. Článok čl. 9 ods. 2 Aktu o digitálnych službách okrem iného tiež stanovuje, že rozhodnutie Rady o odstránení nelegálneho obsahu (príkaz) musí obsahovať informácie o mechanizmoch nápravy, ktoré má k dispozícii poskytovateľ sprostredkovateľských služieb a príjemca služby, ktorý obsah poskytol, musí vymedziť územnú pôsobnosť tohto rozhodnutia (príkazu) a upravuje aj spôsob zasielania rozhodnutia (príkazu) platforme na zdieľanie obsahu (jazyk a elektronické kontaktné miesto). Povinnosť správneho orgánu (Rady) uviesť v rozhodnutí o odstránení nelegálneho obsahu aj informácie o mechanizmoch nápravy (opravných prostriedkoch) a vymedzenie územnej pôsobnosti rozhodnutia vo výroku rozhodnutia však možno vyvodiť už aj z § 153 ods. 2 zákona č. 264/2022 Z. z. v nadväznosti na § 3 ods. 1 a 2 a § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní.

* * *

Dňa 20. 6. 2022 bol na profile na zdieľanie obsahu *Twitter* (v súčasnosti „X“) publikovaný príspevok používateľa „Martin“, ktorý pozostával z textu a zdieľaného screenshotu iného príspevku, ktorý tiež

obsahoval text. Išlo o príspevok v znení „**MORGOŠ JE VÄČŠÍ PROBLÉM NEŽ MEDVEĎ !!** 🚫🚧 **lebo sa ho nedá zo zákona odstreliť... #MORGOSI #CIGANI #ROMOVIA #ODSTREL #ROAMING** <https://instagr.am/p/CfBI3qcqVaS/>“ a v rámci neho screenshot iného príspevku v znení „**Ľubomír Kocúr tieto informácie o výskyte MORGOŠOV nikde nisu písané... Cigáň je väčší problém než medveď, lebo s aho nedá zo zákona odstreliť**“.

On 20. 6. 2022, a post of the user 'Martin' was published on a profile on the content sharing platform Twitter (currently "X"), which consisted of a text and a shared screenshot of another post which also contained a text. The post was in the wording "**MORGOŠ IS A BIGGER PROBLEM THAN A BEAR !!** 🚫🚧 **because he cannot be shot by law... #MORGOS' #GYPSIES #ROMAS #SHOOTING #ROAMING** <https://instagr.am/p/CfBI3qcqVaS/>" and included a screenshot of other post in the wording "**Ľubomír Kocúr such information about the occurrence of MORGOŠ' is not written anywhere... A Gypsy is a bigger problem than a bear, because he cannot be legally shot**".

Text príspevku aj text v zdieľanom screenshote označujú „cigáňa“ a „morgoša“ za väčší problém než medveďa, pretože ho zákon, na rozdiel od medveďa, neumožňuje „odstreliť“. Termín „cigáň“ je výraz používaný na označenie osoby z rómskej etnickej menšiny (Rómovia). Termín „morgoš“ je regionálny nárečový výraz zo slovenského regiónu Hont tiež pre označenie osoby z rómskej etnickej menšiny (<https://narecie.sk/morgo%C5%A1>).

Both the text of the post and the text in the shared screenshot refer to the "gypsy" and the "morgoš" as a bigger problem than a bear, because the law, unlike the bear, does not allow them to be "shot". The term "gypsy" is a term used to describe a person from the Roma ethnic minority (Roma). The term "morgoš" is a regional dialect term from the Slovak region of Hont for a person from the Roma ethnic minority (<https://narecie.sk/morgo%C5%A1>).

Predmetný príspevok teda vyjadruje poľutovanie nad faktom, že nie je možné osoby z rómskej etnickej menšiny zastreliť rovnako ako medvede. Autor príspevku zároveň použil v príspevku aj hashtagy „#MORGOSI“, „#CIGANI“, „#ROMOVIA“ a „#ODSTREL“, čím došlo k zosilneniu účinku predmetného príspevku.

The post mentioned hereinabove thus expresses regret over the fact that it is not possible to shot persons from the Roma ethnic minority, like bears. Author of the post also used hashtags "#MORGOS'", "#GYPSIES", "#ROMAS" and "#SHOOTING" (original version in Slovak „#MORGOSI“, „#CIGANI“, „#ROMOVIA“, „#ODSTREL“) in the post, which intensified the effect of the post mentioned hereinabove.

* * *

K skutočnosti, že predmetný príspevok je nelegálnym obsahom v zmysle vnútroštátneho (slovenského) práva/ On the fact that the post in question is illegal content within the meaning of national (Slovak) law:

Ako bolo uvedené vyššie, podľa § 151 ods. 2 písm. a) zákona č. 264/2022 Z. z. „**Nelegálnym obsahom sa na účely tohto zákona rozumie obsah, ktorý... naplňa znaky detskej pornografie alebo extrémistického materiálu**“. Podľa § 151 ods. 2 písm. d) zákona č. 264/2022 Z. z. „**Nelegálnym obsahom sa na účely tohto zákona rozumie obsah, ktorý... naplňa znaky trestného činu popierania a schvaľovania holokaustu, zločinov politických režimov a zločinov proti ľudskosti, trestného činu hanobenia národa, rasy a presvedčenia alebo trestného činu podnecovania k národnostnej, rasovej a etnickej nenávisti**“.

As mentioned above, pursuant to Section 151(2)(a) of Act No. 264/2022 Coll., "For the purposes of this Act, **illegal content means content that... meets the characteristics of child pornography or *extremist material***". Pursuant to Article 151(2)(d) of Act No 264/2022 Coll., "Illegal content for the purposes of this Act shall mean content that ... fulfils the characteristics of the criminal offence of denial and approval of the holocaust, the crimes of political regimes and the crimes against humanity, the criminal offence of defamation of a nation, race and conviction or **the criminal offence of incitement to national, racial and ethnic hatred.**"

Podľa § 130 ods. 7 písm. c) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona „**Extrémistickým materiálom** sa na účely tohto zákona rozumie **písomné, grafické, obrazové, zvukové alebo obrazovo-zvukové vyhotovenie obhajujúce, podporujúce alebo podnecujúce nenávisť, násilie alebo neodôvodnene odlišné zaobchádzanie voči skupine osôb alebo jednotlivcovi pre ich príslušnosť k niektorej rase, národu, národnosti, farbe pleti, etnickej skupine, pôvodu rodu alebo pre ich náboženské vyznanie, ak je zámenkou pre predchádzajúce dôvody**“.

Pursuant to Section 130(7)(c) of Act No. 300/2005 Coll. of the Criminal Code, "For the purposes of this Act, **extremist material means (...)** a **written, graphic, pictorial, audio or audio-visual representation advocating, promoting or inciting hatred, violence or unjustifiably different treatment towards a group of persons or an individual because of their belonging to a race, nation, nationality, colour, ethnic group, descent or because of their religion if used as a pretext for any of these factors.**"

Podľa § 424 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona je trestný čin „podnecovanie k národnostnej, rasovej a etnickej nenávisti“ definovaný nasledovne: „**Kto verejne podnecuje k násiliu alebo nenávisti voči skupine osôb alebo jednotlivcovi pre ich skutočnú alebo domnelú príslušnosť k niektorej rase, národu, národnosti, etnickej skupine, pre ich skutočný alebo domnelý pôvod, farbu pleti, sexuálnu orientáciu, náboženské vyznanie alebo preto, že sú bez vyznania, alebo verejne podnecuje k obmedzovaniu ich práv a slobôd, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.**“

Pursuant to Section 424(1) of Act No. 300/2005 Coll. of the Criminal Code, the offence of "incitement to national, racial and ethnic hatred" is defined as follows: "**Whoever publicly incites violence or hatred against a group of persons or an individual because of their real or perceived belonging to a race, nation, nationality, ethnic group, because of their real or perceived origin, skin colour, sexual orientation, religious belief or because, that they are of no religion, or publicly incites the restriction of their rights and freedoms, shall be punished by imprisonment for up to three years.**"

Podnecovaním sa podľa komentára k Trestnému zákonu rozumie prejav, ktorým páchatel zamýšľa vzbudiť u iných osôb nenávisť k niektorému národu, národnosti, rase či etnickej skupine, vyvolať u iných osôb konanie smerujúce k obmedzovaniu práv a slobôd ich príslušníkov, pričom nezáleží na forme prejavu, môže ísť o prejav priamy, nepriamy i skrytý (Burda, E. - Čentéš, J. - Kolesár, J. - Záhora, J. a kol.: Trestný zákon. Osobitná časť. Komentár. II. diel. 1. vyd. Praha: C.H.Beck, 2011, s. 1474).

According to the commentary to the Criminal Code, incitement is defined as speech by which the offender intends to incite hatred of a certain nation, nationality, race or ethnic group in other persons, to induce actions in other persons aimed at restricting the rights and freedoms of their members, regardless of the form of the speech, it may be a direct, indirect and hidden speech (Burda, E. - Čentéš, J. - Kolesár, J. - Záhora, J. and collective.: Criminal Code. Special Part. Commentary. II. part., 1. edition. Prague: C.H.Beck, 2011, p. 1474).

Podľa odbornej literatúry podnecovanie môže byť vykonané slovom, písmom, tlačou, obrazom, verejnou počítačovou sieťou alebo iným spôsobom. Trestný čin je dokonaný prejavom, ktorého

obsahom je podnecovanie. Podnecovanie môže byť adresované neurčitému okruhu a počtu osôb, ale spadá sem aj konanie voči individuálne alebo druhovo určeným osobám (Herzeg, J.: Trestné činy z nenávisti. Praha: ASPI Wolters Kluwer, 2007, s. 45).

According to professional literature, incitement can be done by word, writing, print, image, public computer network, or other means. The criminal offense is committed by an expression, content of which is incitement. Incitement can be addressed to an indefinite circle and number of persons, but this also includes actions against individually or generically designated persons (Herzeg, J.: Hate crimes. Prague: ASPI Wolters Kluwer, 2007, p. 45).

Pri posudzovaní, či ide podnecovanie k násiliu, k nenávisti alebo k obmedzovaniu práv, treba predmetné vyjadrenie interpretovať v jeho bezprostrednom ako aj širšom kontexte, a tiež treba posúdiť, či vyjadrenie nepredstavuje nepriamu, resp. implicitnú výzvu k násiliu, ospravedlňovanie násilia, nenávisti alebo neznášanlivosti.

In assessing whether there is incitement to violence, hatred or restriction of rights, the statement in question must be interpreted in its immediate as well as broader context, and it must also be assessed whether the statement constitutes an indirect or implicit call to violence, justification of violence, hatred or intolerance.

Podľa rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva **Perinçek v. Švajčiarsko** (ods. 206) je potrebné zohľadniť, „či vyhlásenia interpretované a videné v ich bezprostrednom alebo širšom kontexte možno považovať za priamu alebo nepriamu výzvu k násiliu, alebo za ospravedlňovanie násilia, nenávisti alebo neznášanlivosti“, pričom „pri posudzovaní tejto otázky bol Súd obzvlášť citlivý voči paušálnym tvrdeniam, ktoré útočia na celé etnické, náboženské alebo iné skupiny, alebo ich vrhajú do zlého svetla“.

According to the decision of the European Court of Human Rights **Perinçek v. Switzerland** (§ 206) it is necessary to take into account "whether the statements, fairly construed and seen in their immediate or wider context, could be seen as a direct or indirect call for violence or as a justification of violence, hatred or intolerance", while "in assessing that point, the Court has been particularly sensitive towards sweeping statements attacking or casting in a negative light entire ethnic, religious or other groups".

V rozhodnutí **Sanchez v. Francúzsko** (rozhodnutie Veľkej komory z 15. 5. 2023, ods. 157) Európsky súd pre ľudské práva uviedol: „Nenávistné prejavy nie sú vždy ako také otvorene prezentované. Môžu mať rôzne formy, a to nielen zjavne agresívne a urážlivé výroky, ktoré úmyselne podkopávajú hodnoty tolerancie, sociálneho mieru a nediskriminácie (...), ale aj implicitné výroky, ktoré, aj keď sú vyjadrené opatrne alebo v hypotetickej forme (...), sú rovnako nenávistnými.“ Aj podľa odbornej literatúry týkajúcej sa nenávistných prejavov skutočný význam slovného vyjadrenia nie je tvorený iba doslovným jazykovým významom slovného vyjadrenia, ale je tvorený kombináciou toho, čo bolo výslovne vyjadrené, čo bolo autorom vyjadrenia mienené a čo bolo vyjadrením naznačené, resp. implikované (napr. Sardo, A.: Hate Speech: A Pragmatic Assessment of the European Court of Human Rights' Jurisprudence. European Convention on Human Rights Law Review (2022) s. 1–42). Pri posudzovaní prejavov a riešení otázky, či ide o podnecovanie nenávisti, teda nemožno vychádzať iba z doslovného jazykového významu izolovaných slov, viet alebo formulácií, ale tieto vety a formulácie treba posúdiť v ich celku a v kontexte.

Vo vzťahu k predmetnému príspevku možno preto konštatovať, že vyjadrenie, označujúce osoby z rómskej etnickej menšiny („cigáňa“, „morgoša“) za „väčší problém“ než medveďa, pretože ho zákon, na rozdiel od medveďa, neumožňuje „odstreliť“, a teda vyjadrujúce poľutovanie nad faktom, že nie je možné osoby z rómskej etnickej menšiny zastreliť rovnako ako medvede, **možno považovať za**

implicitné podnecovanie k násiliu, za podnecovanie k nenávisti voči osobám z rómskej etnickej menšiny, resp. za podnecovanie **k obmedzovaniu ich práv a slobôd**.

In relation to the abovementioned post, it can be concluded that the statement, which designates persons from the Roma ethnic minority ("*gypsy*", "*morgoš*") as a "bigger problem" than a bear, because the law, unlike the bear, does not allow them to be "shot" and thus expressing regret over the fact that it is not possible to shoot persons from the Roma ethnic minority, like bears, **can be considered as implicit incitement to violence, incitement to hatred** against persons from the Roma ethnic minority, or as **incitement to restriction of their rights and freedoms**.

Podľa § 122 ods. 2 písm. a) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona „*Trestný čin je spáchaný verejne, ak je spáchaný... obsahom tlačoviny alebo rozširovaním spisu, filmom, rozhlasom, televíziou, použitím počítačovej siete alebo iným obdobne účinným spôsobom*“.

Pursuant to Section 122 (2) a) of the Act No. 300/2005 Coll. of the Criminal Code, "*A criminal offence is committed **publicly**, if it is committed by the content of a printed document or distribution of a file, film, radio, television, **use of a computer network**, or by other similarly effective means.*"

Takéto vyjadrenie urobené prostredníctvom verejne prístupného príspevku na verejne prístupnej platforme na zdieľanie obsahu zároveň možno kvalifikovať ako vykonanú použitím počítačovej siete a teda išlo o podnecovanie k násiliu alebo k nenávisti, resp. k obmedzovaniu práv a slobôd **urobené verejne**.

Such statement made through a publicly accessible post on a publicly accessible platform for sharing content can be considered as carried out using a computer network, and thus considered as an incitement to violence, hatred or to the restriction of rights and freedoms **made publicly**.

Podľa § 129 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona „*Skupinou osôb sa na účely tohto zákona rozumejú **najmenej tri osoby***“.

Pursuant to Section 129 (1) a) of the Act No. 300/2005 Coll. of the Criminal Code, "*For the purposes of this Act, **a group of persons shall mean at least three persons***."

Zo skutočnosti, že v predmetnom príspevku sú použité slová, ktorými sa označujú osoby z rómskej etnickej menšiny („*cigáň*“, „*morgoš*“) a v príspevku boli použité aj hashtagy „#MORGOSI“, „#CIGANI“, „#ROMOVIA“, vyplýva, že ide o podnecovanie k násiliu alebo k nenávisti, resp. k obmedzovaniu práv a slobôd **voči skupine osôb**.

The fact that the abovementioned post uses words that refer to persons of the Roma ethnic minority (translation of the original Slovak wording: "*gypsy*", "*morgoš*") and the hashtags "#MORGOSI", "#GYPSIES", "#ROMA" (translation of the original Slovak wording) are also used in the post, shall be considered as incitement to violence, hatred or to the restriction of rights and freedoms **against a group of persons**.

Zo skutočnosti, že v predmetnom príspevku boli použité slová, ktorými sa všeobecne označujú osoby z rómskej etnickej menšiny („*cigáň*“, „*morgoš*“) a zo skutočnosti, že v príspevku boli použité aj hashtagy „#MORGOSI“, „#CIGANI“, „#ROMOVIA“, a teda že predmetný príspevok sa týka skupiny obyvateľov určenej ich príslušnosťou k etnickej skupine (Rómovia), možno vyvodiť, že ide o podnecovanie k násiliu alebo k nenávisti, resp. k obmedzovaniu práv a slobôd voči skupine osôb **pre ich príslušnosť k etnickej skupine**.

Due to the fact that the post in question uses words that generally refer to persons from the Roma ethnic minority (translation of the original Slovak wording: "gypsy", "morgoš") and due to the fact that the post also used the hashtags "#MORGOS", "#GYPSIES", "#ROMA" (translation of the original Slovak wording), and therefore the post concerns a group of residents determined by their belonging to an ethnic group (Roma), it can be concluded that it is an incitement to violence, hatred or to the restriction of rights and freedoms against a group of persons **due to their belonging to an ethnic group.**

Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti možno konštatovať, že predmetný príspevok **predstavuje podnecovanie k násiliu alebo k nenávisti voči skupine osôb pre ich príslušnosť k rómskej národnosti alebo etnickej skupine, resp. k obmedzovaniu ich práv a slobôd** a napĺňa znaky **extrémistického materiálu** podľa § 130 ods. 7 písm. c) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona ako aj znaky **trestného činu podnecovania k národnostnej, rasovej a etnickej nenávisti** podľa § 424 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona.

Considering the abovementioned circumstances, it can be concluded that the post in question **represents an incitement to violence or hatred against a group of persons because of their belonging to the Roma nationality or ethnic group, or incitement to the restriction of their rights and freedoms** and thus meets the criteria of **extremist material** pursuant to Section 130(7)(c) of Act No. 300/2005 Coll. of the Criminal Code as well as criteria of the **criminal offense of incitement to national, racial and ethnic hatred** pursuant to Section 424 (1) of the Act No. 300/2005 Coll. of the Criminal Code.

Podľa § 151 ods. 2 písm. a) a d) zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách nelegálnym obsahom sa na účely tohto zákona rozumie aj obsah, ktorý napĺňa znaky extrémistického materiálu alebo znaky trestného činu podnecovania k národnostnej, rasovej a etnickej nenávisti. Z toho dôvodu predmetný príspevok predstavuje **aj nelegálny obsah v zmysle ustanovenia § 151 ods. 2. písm. a) a d) zákona č. 264/2022 Z. z.**

Pursuant to Section 151(2)(a) and (d) of Act No. 264/2022 Coll., illegal content for the purposes of this Act includes content that meets the criteria of extremist material or the criteria of the criminal offence of incitement to national, racial and ethnic hatred. Therefore, **the post in question also constitutes illegal content** within the meaning of Article 151(2)(a) and (d) of Act No 264/2022 Coll.

* * *

K skutočnosti, že predmetný príspevok je nelegálnym, resp. nezákonným obsahom v zmysle práva Európskej únie a medzinárodného práva/ The fact that the post in question is illegal/unlawful content within the meaning of European Union law and international law:

Podľa čl. 1 ods. 1 písm. a) a b) **Rámcového rozhodnutia Rady 2008/913/SVV z 28. novembra 2008 o boji proti niektorým formám a prejavom rasizmu a xenofóbie prostredníctvom trestného práva**, prijatého Radou Európskej únie (trestné činy súvisiace s rasizmom a xenofóbiou) „Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa považovali za trestné tieto úmyselné skutky:

a) **verejné podnecovanie k násiliu alebo nenávisti voči skupine osôb alebo členovi takejto skupiny vymedzenej podľa rasy, farby pleti, náboženského vyznania, rodového pôvodu či národného alebo etnického pôvodu;**

b) **spáchanie skutku uvedeného v písmene a) prostredníctvom verejného rozširovania alebo distribúcie písomností, obrázkov alebo iných materiálov“.**

Pursuant to Article 1 (1) (a) and (b) of the **Framework Decision of the Council of the European Union 2008/913/JHA** of 28 November 2008 **on combating certain forms and expressions of racism and**

xenophobia by means of criminal law, adopted by the Council of the European Union (offences related to racism and xenophobia) *"Each Member State shall take the measures necessary to ensure that the following intentional conduct is punishable:*

*(a) **publicly inciting to violence** or hatred directed against a group of persons or a member of such a group defined by reference to race, colour, religion, descent or **national or ethnic origin**;*

*(b) the commission of an act referred to in point (a) **by public spread or distribution of tracts, pictures or other material**;"*

Podľa čl. 20 ods. 2 **Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach** (uverejnený v Zbierke zákonov pod č. 120/1976) musí byť zákonom zakázaná „*akákoľvek národná, rasová alebo náboženská nenávisť, ktorá predstavuje **podnecovanie k diskriminácii, nepriateľstvu alebo násiliu***“. Podľa dokumentu vypracovaného Úradom vysokého komisára pre ľudské práva OSN, ktorý interpretuje čl. 20 ods. 2 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach „*výraz „podnecovanie“ označuje vyhlásenie o národnostných, rasových alebo náboženských skupinách vyvolávajúce bezprostredné nebezpečenstvo diskriminácie, nepriateľstva alebo násilia voči osobám patriacim k týmto skupinám*“ (https://www.ohchr.org/sites/default/files/Rabat_threshold_test.pdf).

Pursuant to Article 20 (2) of the **International Covenant on Civil and Political Rights**, the law shall prohibit „*any advocacy of national, racial or religious hatred that constitutes **incitement to discrimination, hostility or violence***.“ According to the document elaborated by the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights, which interprets Article 20 (2) of the International Covenant on Civil and Political Rights, “the term ‘incitement’ refers to statements about national, racial or religious groups, which create an imminent risk of discrimination, hostility or violence against persons belonging to those groups“ (https://www.ohchr.org/sites/default/files/Rabat_threshold_test.pdf).

Podľa čl. 4 písm. a) **Medzinárodného dohovoru o odstránení všetkých foriem rasovej diskriminácie** (zverejneného v Zbierke zákonov pod č. 95/1974 Zb., ktorý nadobudol platnosť 4. januára 1969) sa zmluvné štáty zaväzujú vyhlásiť za trestný čin okrem iného aj „*akékoľvek podnecovanie k rasovej diskriminácii, ako aj všetky násilné činy alebo podnecovanie k takým činom proti ktorejkoľvek rase alebo ktorejkoľvek skupine osôb inej farby pleti alebo etnického pôvodu*“. Podľa čl. 1 ods. 1 tohto dohovoru výraz „rasová diskriminácia“ v tomto dohovore znamená akékoľvek **rozlišovanie, vylučovanie, obmedzovanie alebo zvýhodňovanie** založené **nielen na rase** a farbe pleti, ale aj na rodovom, **národnostnom alebo etnickom pôvode**, ktorého cieľom alebo následkom je znemožnenie alebo obmedzenie uznania, používania alebo uskutočňovania ľudských práv a základných slobôd na základe rovnosti v politickej, hospodárskej, sociálnej, kultúrnej alebo v ktorejkoľvek inej oblasti verejného života. Vo Všeobecnom odporúčaní č. 35 o boji proti rasistickým nenávisťným prejavom, týkajúcom sa uplatňovania tohto medzinárodného dohovoru, vydanom Výborom OSN pre odstránenie rasovej diskriminácie dňa 26. 9. 2013, sa uvádza: „...výbor odporúča, aby zmluvné štáty vyhlásili a účinne sankcionovali ako trestné činy, ktoré sa trestajú zákonom: (...) (b) Podnecovanie k nenávisti, pohrdaniu alebo diskriminácii voči členom skupiny na základe ich rasy, farby pleti, pôvodu alebo národnostného či etnického pôvodu; (...) (d) Vyjadrovanie urážok, zosmiešňovanie alebo ohováranie osôb alebo skupín alebo odôvodňovanie nenávisti, pohrdania alebo diskriminácie z dôvodov uvedených v písmene b) vyššie, ak sa jednoznačne rovná podnecovaniu k nenávisti alebo diskriminácii“.

Pursuant to Article 4(a) of the **International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination**, contracting States undertake to criminalize, inter alia, „*All ... incitement to racial discrimination, as well as **all acts of violence or incitement to such acts against any race or group of persons of another colour or ethnic origin***“. According to article 1, paragraph 1, of the Convention, the term "racial discrimination" in the Convention means any distinction, exclusion, restriction or favouritism based not only on race and colour but also on descent, national or ethnic origin, which has

the purpose or effect of impairing or restricting the recognition, enjoyment or exercise, on grounds of equality, of human rights and fundamental freedoms in the political, economic, social, cultural or any other field of public life. The General recommendation No. 35 (2013) on combating racist hate speech, concerning the application of this International Convention, issued by the United Nations Committee on the Elimination of Racial Discrimination states as follows: “...the Committee recommends that the States parties declare and effectively sanction as offences punishable by law: (...) (b) Incitement to hatred, contempt or discrimination against members of a group on grounds of their race, colour, descent, or national or ethnic origin; (c) Threats or incitement to violence against persons or groups on the grounds in (b) above; (d) Expression of insults, ridicule or slander of persons or groups or justification of hatred, contempt or discrimination on the grounds in (b) above, when it clearly amounts to incitement to hatred or discrimination.”

Podľa čl. 3 ods. 1 **Dodatkového protokolu k Dohovoru o počítačovej kriminalite, týkajúceho sa trestnoprávneho postihu činov rasovej a xenofóbnej povahy spáchaných prostredníctvom počítačových systémov** zo dňa 28. 1. 2003, ktorý pre Slovenskú republiku nadobudol platnosť 1. 10. 2023 (uverejnený v Zbierke zákonov pod č. 382/2023 Z. z.) „Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia, aby vo svojom vnútroštátnom právnom poriadku ustanovila ako trestný čin, pokiaľ je spáchaný úmyselne a neoprávnene, toto konanie: distribúcia alebo iné sprístupňovanie rasového a xenofóbneho materiálu prostredníctvom počítačového systému.“ Podľa čl. 2 ods. 1 tohto dodatkového protokolu „Na účely tohto Protokolu: „rasovým a xenofóbnym materiálom“ sa rozumie **každý písomný materiál**, každé obrazové alebo **iné znázornenie myšlienok** alebo teórií, ktoré obhajuje, podporuje alebo **podnecuje nenávisť, diskrimináciu alebo násilie** proti ktorémukoľvek jednotlivcovi alebo skupine jednotlivcov z dôvodu rasy, farby pleti, pôvodu alebo národnej či etnickej príslušnosti, ako aj náboženstva, pokiaľ sa použije ako zámienka pre ktorýkoľvek z týchto faktorov.“ V rámci vysvetliviek k predmetnému Dodatkovému protokolu je v bode 12 uvedené: „Definícia obsiahnutá v čl. 2 ods. 1 odkazuje na písomne vyhotovený materiál (texty, knihy, periodiká, vyhlásenia, správy a pod.), obrazový materiál (obrazy, fotografie, kresby a pod.) a iné reprezentácie myšlienok a teórií s rasistického alebo xenofóbneho charakteru vo formáte, ktorý umožňuje jeho uchovávanie, spracovávanie a šírenie prostredníctvom počítačových systémov a sietí.“ (<https://rm.coe.int/16800d37ae>)

Pursuant to Article 3 (1) of the **Additional Protocol to the Convention on Cybercrime, concerning the criminalisation of acts of a racist and xenophobic nature committed through computer systems**, of 28th January 2003, which took effect in Slovak Republic on 1st October 2023 (published in the Collection of Laws under No 382/2023 Coll.) “Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally and without right, the following conduct: distributing, or otherwise making available, racist and xenophobic material to the public through a computer system.” Pursuant to Article 2 (1) of the additional protocol „For the purposes of this Protocol: “racist and xenophobic material” means **any written material**, any image or **any other representation of ideas** or theories, which advocates, promotes or **incites hatred, discrimination or violence**, against any individual or group of individuals, based on race, colour, descent or national or ethnic origin, as well as religion if used as a pretext for any of these factors.” Point 12 of the Explanatory Report to the Additional Protocol mentioned hereinabove, states: “The definition contained in Article 2 refers to written material (e.g. texts, books, magazines, statements, messages, etc.), images (e.g. pictures, photos, drawings, etc.) or any other representation of thoughts or theories, of a racist and xenophobic nature, in such a format that it can be stored, processed and transmitted by means of a computer system.” (<https://rm.coe.int/16800d37ae>)

Podľa čl. 1 **Charty základných práv Európskej únie** „Ludská dôstojnosť je nedotknuteľná. Musí sa rešpektovať a ochraňovať.“ Podľa čl. 7 Charty základných práv Európskej únie „Každý má právo na

rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a komunikácie.“. Podľa čl. 6 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii „Základné práva tak, ako sú zaručené Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd a ako vyplývajú z ústavných tradícií spoločných pre členské štáty, predstavujú všeobecné zásady práva Únie.“

Pursuant to Article 1 of the **Charter of Fundamental Rights of the European Union**, "Human dignity is inviolable. It must be respected and protected." Pursuant to Article 7 of the Charter of Fundamental Rights of the European Union, "Everyone has the right to respect for his or her private and family life, home and communications." Pursuant to Article 6(3) of the Treaty on European Union, "Fundamental rights, as guaranteed by the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms and as they result from the constitutional traditions common to the Member States, shall constitute general principles of the Union's law."

Európsky súd pre ľudské práva v rozhodnutí **Beizaras a Levickas v. Litva** (rozhodnutie zo 14. 5. 2020, ods. 111 a 128), ktoré je aplikáciou a interpretáciou čl. 14 (zákaz diskriminácie) a čl. 8 (právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života) Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, uviedol: „...ak skutky predstavujúce závažné trestné činy sú namierené proti telesnej alebo duševnej integrite osoby, iba účinné trestnoprávne mechanizmy môžu zabezpečiť primeranú ochranu a slúžiť ako odstrašujúci faktor (pozri *Identoba a ostatní*, § 86, ...). Súd rovnako akceptoval, že trestnoprávne opatrenia boli potrebné vo vzťahu k **priamym verbálnym útokom a fyzickým vyhrážkam motivovaným diskriminačnými postojmi** (pozri *R.B. proti Maďarsku*, č. 64602/12, §§ 80 a 84-85, 12. apríl 2016; *Király a Dömötör proti Maďarsku*, č. 10851/13, § 76, 17. január 2017; a *Alković proti Čiernej Hore*, č. 66895/10, §§ 8, 11, 65 a 69, 5. december 2017). (...) Súd poznamenáva, že tento prípad sa týka **neskrývaných výziev na útoky na telesnú a duševnú integritu sťažovateľov** [pozri v tejto súvislosti *Panayotova a iní proti Bulharsku (dec.)*, č. 12509/13, §§ 58-59, 7. máj 2019, s ďalšími odkazmi], ktoré si vyžadujú ochranu trestným právom (pozri bod 111 vyššie).“

The European Court of Human Rights, in **Beizaras and Levickas v. Lithuania** (judgment of 14 May 2020, §§ 111 and 128), which is an application and interpretation of Article 14 (prohibition of discrimination) and Article 8 (right to respect for one's private and family life) of the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, stated: „...where acts that constitute serious offences are directed against a person's physical or mental integrity, only efficient criminal-law mechanisms can ensure adequate protection and serve as a deterrent factor (see *Identoba and Others*, § 86). The Court has likewise accepted that criminal-law measures were required with respect to **direct verbal assaults and physical threats motivated by discriminatory attitudes** (see *R.B. v. Hungary*, no. 64602/12, §§ 80 and 84-85, 12 April 2016; *Király and Dömötör v. Hungary*, no. 10851/13, § 76, 17 January 2017; and *Alković v. Montenegro*, no. 66895/10, §§ 8, 11, 65 and 69, 5 December 2017). (...) The Court observes that the instant case concerns **undisguised calls for attacks on the applicants' physical and mental integrity** (see, in this context, *Panayotova and Others v. Bulgaria*, no. 12509/13, §§ 58-59, 7 May 2019, with further references), which require protection by the criminal law (see paragraph 111 above).“

Ako už bolo uvedené vyššie, podľa rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva **Perinçek v. Švajčiarsko** (ods. 206) je pri posudzovaní oprávnenosti zásahu do slobody prejavu potrebné zohľadniť, „či vyhlásenia interpretované a videné v ich bezprostrednom alebo širšom kontexte možno považovať za priamu alebo nepriamu výzvu k násiliu, alebo za ospravedlňovanie násilia, nenávisťi alebo neznášanlivosti“, pričom „pri posudzovaní tejto otázky bol Súd obzvlášť citlivý voči paušálnym tvrdeniam, ktoré útočia na celé etnické, náboženské alebo iné skupiny, alebo ich vrhajú do zlého svetla“. Európsky súd pre ľudské práva v rozhodnutí **Savva Terentyev v. Rusko** (rozhodnutie z 28. augusta 2018, ods. 76) zdôraznil, že zraniteľnosť nejakej skupiny odôvodňuje jej zvýšenú ochranu, pričom takúto skupinu vymedzil ako „**nechránenú menšinu alebo skupinu, ktorá má históriu útlaku**“.

alebo nerovnosti alebo ktorá čelí hlboko zakoreneným predsudkom, nepriateľstvu a diskriminácii, alebo ktorá je zraniteľná z nejakého iného dôvodu, a preto v zásade môže potrebovať zvýšenú ochranu pred útokmi spáchanými urážaním, zosmiešňovaním alebo ohováraním (porovnaj rozsudok Soulas a iní v. Francúzsko, č. 15948/03, §§ 36-41, 10. júl 2008; Le Pen v. Francúzsko, citované vyššie; a Féret v. Belgicko, č. 15615/07, §§ 69-73 a 78, 16. júl 2009, kde namietané výroky boli namierené proti neeurópskym komunitám prisťahovalcov vo Francúzsku, resp. v Belgicku; Balsytė-Lideikienė proti Litve, č. 72596/01, § 78, 4. november 2008, kde sa namietané výroky týkali národnostných menšín v Litve krátko po obnovení jej nezávislosti v roku 1990; alebo Vejdeland a iní, citované vyššie, § 54, kde bol namietaný výrok namierený proti homosexuálom).“

Definícia „extrémistického materiálu“ uvedená v § 130 ods. 7 písm. c) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona a trestný čin podnecovania k národnostnej, rasovej a etnickej nenávisti podľa § 424 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona sú implementáciou vyššie uvedených právnych predpisov Európskej únie a predpisov medzinárodného práva.

The definition of "extremist material" in Section 130(7)(c) of Act No. 300/2005 Coll. of the Criminal Code and the offence of incitement to national, racial and ethnic hatred under Section 424(1) of Act No. 300/2005 Coll. of the Criminal Code are the implementation of the above-mentioned European Union and international law provisions.

Vo vzťahu k predmetnému príspevku možno na základe vyššie uvedených interpretačných východísk konštatovať, že vyjadrenie, že osoby, resp. osoba z rómskej etnickej skupiny („cigáň“, „morgoš“) je „väčší problém“ než medveď, pretože ho zákon, na rozdiel od medveďa, neumožňuje „odstreliť“ a teda vyjadrujúce poľutovanie nad faktom, že nie je možné osoby z rómskej etnickej menšiny zastreliť rovnako ako medvede, možno považovať za

- „verejné podnecovanie k násiliu alebo nenávisti voči skupine osôb alebo členovi takejto skupiny vymedzenej podľa rasy, farby pleti, národného alebo etnického pôvodu“, a to „prostredníctvom verejného rozširovania alebo distribúcie písomností, obrázkov alebo iných materiálov“ v zmysle čl. 1 ods. 1 písm. a) a b) **Rámcového rozhodnutie Rady 2008/913/SVV z 28. novembra 2008 o boji proti niektorým formám a prejavom rasizmu a xenofóbie prostredníctvom trestného práva,**

- „národnú nenávisť“, ktorá „predstavuje podnecovanie k diskriminácii, nepriateľstvu alebo násiliu“ v zmysle čl. 20 ods. 2 **Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach,**

- „podnecovanie k rasovej diskriminácii“ ako aj podnecovanie k násilným činom proti „skupine osôb inej farby pleti alebo etnického pôvodu“ v zmysle čl. 4 písm. a) **Medzinárodného dohovoru o odstránení všetkých foriem rasovej diskriminácie,**

- „distribúcia alebo iné sprístupňovanie rasového a xenofóbneho materiálu prostredníctvom počítačového systému“, t.j. písomného materiálu, ktorý „obhajuje, podporuje alebo podnecuje nenávisť, diskrimináciu alebo násilie proti ktorémukoľvek jednotlivcovi alebo skupine jednotlivcov z dôvodu farby pleti, pôvodu alebo národnej či etnickej príslušnosti“ v zmysle čl. 2 ods. 1 a čl. 3 ods. 1 **Dodatkového protokolu k Dohovoru o počítačovej kriminalite, týkajúceho sa trestnoprávneho postihu činov rasovej a xenofóbnej povahy spáchaných prostredníctvom počítačových systémov,**

- porušenie čl. 1 (právo na rešpektovanie ľudskej dôstojnosti) a čl. 7 (právo na rešpektovanie súkromného života) **Charty základných práv Európskej únie.**

Predmetný príspevok je preto v rozpore aj s vyššie citovanými právnymi predpismi Európskej únie a medzinárodného práva.

In relation to the post in question, on the basis of the above interpretative premises, it can be stated that the statement that a person from the Roma ethnic group ("gypsy", "morgoš") is a "bigger problem" than a bear, because the law, unlike a bear, does not allow it to be "shot", and thus regretting the fact that it is not possible to shoot persons from the Roma ethnic minority in the same way as bears, can be considered as

- „publicly inciting to violence or hatred directed against a group of persons or a member of such a group defined by reference to race, colour, religion, descent or national or ethnic origin“, namely 'by public dissemination or distribution of tracts, pictures or other material' within the meaning of Article 1(1)(a) and (b) of **Framework Decision of the Council of the European Union 2008/913/JHA of 28 November 2008 on combating certain forms and expressions of racism and xenophobia by means of criminal law**,

- „national hatred“ which “constitutes incitement to discrimination, hostility or violence“ within the meaning of Article 20(2) of the **International Covenant on Civil and Political Rights**,

- „incitement to racial discrimination“ as well as incitement to acts of violence against „a group of persons of another colour or ethnic origin“ within the meaning of Article 4(a) of the **International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination**,

- „distributing, or otherwise making available, racist and xenophobic material to the public through a computer system“, i.e. written material that „advocates, promotes or incites hatred, discrimination or violence, against any individual or group of individuals, based on race, colour, descent or national or ethnic origin“ within the meaning of Art. 2(1) and 3(1) of the **Additional Protocol to the Convention on Cybercrime, concerning the criminalisation of acts of a racist and xenophobic nature committed through computer systems**,

- infringement of Article 1 (right to respect for human dignity) and Article 7 (right to respect for private life) of the **Charter of Fundamental Rights of the European Union**.

The post in question is therefore also in violation of the above-mentioned provisions of European Union and international law.

* * *

K ohrozeniu verejného záujmu šírením predmetného príspevku/ Threat to the public interest caused by the dissemination of the post in question:

V zmysle § 153 ods. 2 písm. b) a c) zákona č. 264/2022 Z. z. musí rozhodnutie o zamedzení šírenia nelegálneho obsahu obsahovať aj odôvodnenie, prečo dotknutý obsah predstavuje nelegálny obsah, a prečo je šírením nelegálneho obsahu **ohrozený verejný záujem** alebo prečo **predstavuje značný zásah do individuálnych práv či oprávnených záujmov osoby** v pôsobnosti právneho poriadku Slovenskej republiky.

Pursuant to Section 153(2)(b) and (c) of Act No. 264/2022 Coll., the decision to prevent the dissemination of illegal content must also contain a justification as to why the content in question constitutes illegal content and why the dissemination of illegal content **endangers the public interest** or why it **constitutes a significant interference with the individual rights or legitimate interests** of a person within the scope of the legal order of the Slovak Republic.

V zmysle čl. 26 ods. 4 Ústavy SR možno slobodu prejavu obmedziť v záujme ochrany verejných záujmov - okrem iného aj vtedy, ak je to v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných. Prejav podnecujúce k násiliu, k nenávisti alebo k obmedzovaniu práv a slobôd smerujúce voči skupine osôb určenej príslušnosťou k etnickej skupine (Rómovia) predstavujú neoprávnený zásah do práva na ochranu ľudskej dôstojnosti a do práva na súkromie osôb rómskej národnosti, resp. rómskeho etnického pôvodu a sú ústavne legitímnym dôvodom na obmedzenie slobody prejavu.

Pursuant to Article 26(4) of the Constitution of the Slovak Republic, freedom of expression may be restricted in order to protect public interests - including, inter alia, if it is necessary in a democratic society to protect the rights and freedoms of others. Expressions inciting violence, hatred or restriction of rights and freedoms directed against a group of persons defined by their ethnic group (Roma) constitute an unjustified interference with the right to protection of human dignity and the right to

privacy of persons of Roma nationality or Roma ethnic origin and are a constitutionally legitimate ground for restricting freedom of expression.

Pri posudzovaní, či je šírením predmetného nelegálneho obsahu (predmetného príspevku) ohrozený verejný záujem alebo či predstavuje značný zásah do individuálnych práv či oprávnených záujmov osoby, je potrebné zohľadniť aj princípy uvedené v rozhodnutiach Európskeho súdu pre ľudské práva týkajúce sa nenávisťných prejavov.

In assessing whether the dissemination of the illegal content in question (the post in question) threatens the public interest or constitutes a significant interference with a person's individual rights or legitimate interests, it is also necessary to take into account the principles set out in the decisions of the European Court of Human Rights relating to hate speech.

Ako už bolo uvedené vyššie, podľa rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva **Perinçek v. Švajčiarsko** (ods. 206) je potrebné zohľadniť, „či vyhlásenia interpretované a videné v ich bezprostrednom alebo širšom kontexte možno považovať za priamu alebo nepriamu výzvu k násiliu, alebo za ospravedlňovanie násilia, nenávisťi alebo neznášanlivosti“, pričom „pri posudzovaní tejto otázky bol Súd obzvlášť citlivý voči paušálnym tvrdeniam, ktoré útočia na celé etnické, náboženské alebo iné skupiny, alebo ich vrhajú do zlého svetla“. V rozhodnutí **Erbakan v. Turecko** (ods. 56) Európsky súd pre ľudské práva uviedol, že „tolerancia a rešpekt pre rovnakú dôstojnosť všetkých ľudských bytostí tvorí základ demokratickej a pluralitnej spoločnosti. Z toho vyplýva, že v princípe sa môže v demokratických spoločnostiach považovať za nevyhnuté trestať všetky formy alebo dokonca zabraňovať všetkým formám prejavov, ktoré propagujú, podnecujú, podporujú alebo ospravedlňujú nenávisť založenú na neznášanlivosti (vrátane náboženskej neznášanlivosti), ak „formálne požiadavky“, „podmienky“, „obmedzenia“ alebo „sankcie“, ktoré boli uložené, sú primerané legitímnemu cieľu, ktorý je sledovaný...“. V rozhodnutí **Féret v. Belgicko** (ods. 73) Európsky súd pre ľudské práva uviedol, že „podnecovanie nenávisťi nevyžaduje nevyhnutne výzvu na nejaký akt násilia alebo iný kriminálny čin. Útoky na osoby urážaním, zosmiešňovaním alebo hanobením určitej časti obyvateľstva a konkrétnych skupín obyvateľstva alebo podnecovanie k diskriminácii, ako to bolo v danom prípade, stačia na to, aby orgány dali prednosť boju proti rasistickým prejavom pred slobodou prejavu uplatňovanou nezodpovedným spôsobom, ktorá ohrozuje dôstojnosť a dokonca bezpečnosť týchto častí alebo skupín obyvateľstva“.

Zohľadniac vyššie uvedené východiská možno konštatovať, že vzhľadom na to, že predmetný príspevok podnecuje k násiliu, k nenávisťi alebo k obmedzovaniu práv a slobôd, a týka sa skupiny obyvateľov určenej ich príslušnosťou k etnickej skupine (Rómovia), **je jeho šírením ohrozený verejný záujem**.

Taking into account the aforementioned premises, it can be concluded that since the post in question incites to violence, hatred or restriction of rights and freedoms, and concerns a group of the population determined by their ethnic group (Roma), **its dissemination is a threat to the public interest**.

* * *

K odstráneniu nelegálneho obsahu v iných členských štátoch Európskej únie (k extra-teritoriálnemu účinku rozhodnutia/príkazu)/ On the removal of illegal content in other Member States of the European Union (on the extra-territorial effect of the decision/order):

Nie je sporné, že účastník predmetného správneho konania TWITTER INTERNATIONAL UNLIMITED COMPANY poskytuje hostingové služby v zmysle čl. 6 Aktu o digitálnych službách („Hosting“) a v zmysle čl. 14 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (ďalej len „Smernica o

elektronickom obchode“) - („Uloženie informácií na hostiteľskom počítači“). Aj podľa druhej vety odôvodnenia (recitálu) č. 13 Aktu o digitálnych službách „*Online platformy, ako sú **sociálne siete** alebo online platformy, ktoré spotrebiteľom umožňujú uzatvárať s obchodníkmi zmluvy na diaľku, **by sa mali vymedziť ako poskytovatelia hostingových služieb, ktorí na žiadosť príjemcov služby nielen uchovávajú informácie, ktoré im títo príjemcovia poskytujú, ale ktoré na žiadosť príjemcov služby tiež šíria uvedené informácie verejnosti.***“.

It is not disputed that TWITTER INTERNATIONAL UNLIMITED COMPANY, a party to the administrative procedure, provides hosting services within the meaning of Article 6 of the Digital Services Act ("Hosting") and within the meaning of Article 14 of the Directive 2000/31/EC of the European Parliament and of the Council on certain legal aspects of information society services in the internal market, in particular electronic commerce (hereinafter referred to as the 'Directive on electronic commerce') - ("Hosting"). Also according to the second sentence of Recital 13 of the Digital Services Act „*Online platforms, such as **social networks** or online platforms allowing consumers to conclude distance contracts with traders, **should be defined as providers of hosting services that not only store information provided by the recipients of the service at their request, but that also disseminate that information to the public at the request of the recipients of the service.***“.

Právomoc vnútroštátneho správneho orgánu (Rady) prijať opatrenie (rozhodnutie, resp. príkaz) voči nelegálnemu obsahu, ktorý je účastníkom predmetného správneho konania šírený **v iných členských štátoch Európskej únie** (okrem Slovenskej republiky), je súčasťou právomoci Rady nariadiť odstránenie nelegálneho obsahu podľa § 153 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. Takáto právomoc je plne v súlade s Aktom o digitálnych službách, so Smernicou o elektronickom obchode, ako aj so zákonom č. 22/2004 Z. z. o elektronickom obchode a o zmene a doplnení zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 284/2002 Z. z. (ďalej len „zákon č. 22/2004 Z. z. o elektronickom obchode), ktorý je vnútroštátnou transpozíciou Smernice o elektronickom obchode.

The power of the national administrative authority (the Council) to adopt a measure (decision or order) against illegal content that is disseminated **in other Member States of the European Union** (except for the Slovak Republic) by a party to the administrative procedure in question is within the power of the Council to order the removal of illegal content pursuant to Section 153(1) of Act No. 264/2022 Coll. Such power is fully in line with the Digital Services Act, Directive 2000/31/EC of the European Parliament and of the Council on certain legal aspects of information society services in the internal market, in particular electronic commerce (hereinafter referred to as the 'Directive on electronic commerce'), as well as Act No. 22/2004 Coll. 128/2002 Coll. on State Control of the Internal Market in Consumer Protection Matters and on Amendments and Additions to Certain Acts, as amended by Act No. 284/2002 Coll. (hereinafter referred to as Act No. 22/2004 Coll. on Electronic Commerce), which is the national transposition of the Directive on Electronic Commerce.

Možnosť extra-teritoriálneho účinku rozhodnutia vnútroštátneho správneho orgánu o odstránení nelegálneho obsahu (vydaného v súlade s čl. 9 Aktu o digitálnych službách) potvrdzuje aj čl. 9 ods. 2 písm. b) Aktu o digitálnych službách, ktorý znie: „*Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že sa príkaz uvedený v odseku 1 zašle poskytovateľovi, spĺňal aspoň tieto podmienky: ... b) územnú pôsobnosť uvedeného príkazu **na základe uplatniteľných pravidiel práva Únie a vnútroštátneho práva vrátane charty a prípadne všeobecných zásad medzinárodného práva**, ktorá je obmedzená na to, čo je nevyhnutne potrebné na dosiahnutie jeho cieľa*“. Toto ustanovenie Aktu o digitálnych službách teda výslovne ráta s tým, že správny orgán môže vymedziť územnú pôsobnosť rozhodnutia (príkazu) „*na základe uplatniteľných pravidiel práva Únie ... vrátane charty a prípadne všeobecných zásad medzinárodného práva*“, čiže nie iba na základe vnútroštátneho práva.

The possibility of extra-territorial effect of a decision of a national administrative authority to remove illegal content (issued in accordance with Article 9 of the Digital Services Act) is also confirmed by Article 9(2)(b) of the Digital Services Act, which reads as follows: „Member States shall ensure that when an order referred to in paragraph 1 is transmitted to the provider, it meets at least the following conditions: ... (b) the territorial scope of that order, **on the basis of the applicable rules of Union and national law, including the Charter, and, where relevant, general principles of international law, is limited to what is strictly necessary to achieve its objective**“.

Túto skutočnosť potvrdzuje aj odôvodnenie (recitál) č. 36 Aktu o digitálnych službách, ktoré znie: „**Územná pôsobnosť takýchto príkazov konať proti nezákonnému obsahu by sa mala jasne stanoviť na základe uplatniteľného práva Únie alebo vnútroštátneho práva umožňujúceho vydanie príkazu a nemala by prekročiť rámec toho, čo je nevyhnutne potrebné na dosiahnutie jeho cieľov. V uvedenej súvislosti by vnútroštátny justičný alebo správny orgán, ktorý by mohol byť orgánom presadzovania práva, ktorý vydal príkaz, mal vyvážiť cieľ, ktorý sa má príkazom dosiahnuť v súlade s právnym základom umožňujúcim jeho vydanie, s právami a oprávnenými záujmami všetkých tretích strán, ktoré môžu byť týmto príkazom dotknuté, najmä s ich základnými právami podľa charty. Najmä v cezhraničnom kontexte by sa účinok príkazu mal v zásade obmedziť na územie vydávajúceho členského štátu, pokiaľ nezákonnosť obsahu nevyplýva priamo z práva Únie alebo pokiaľ sa orgán vydávajúcí príkaz nedomnieva, že predmetné práva si vyžadujú širšiu územnú pôsobnosť v súlade s právom Únie a medzinárodným právom, pričom sa zohľadňujú záujmy medzinárodnej ústretovosti.**“

This is confirmed by Recital 36 of the Digital Services Act, which reads: „*The territorial scope of such orders to act against illegal content should be clearly set out on the basis of the applicable Union or national law enabling the issuance of the order and should not exceed what is strictly necessary to achieve its objectives. In that regard, the national judicial or administrative authority, which might be a law enforcement authority, issuing the order should balance the objective that the order seeks to achieve, in accordance with the legal basis enabling its issuance, with the rights and legitimate interests of all third parties that may be affected by the order, in particular their fundamental rights under the Charter. In particular in a cross-border context, the effect of the order should in principle be limited to the territory of the issuing Member State, unless the illegality of the content derives directly from Union law or the issuing authority considers that the rights at stake require a wider territorial scope, in accordance with Union and international law, while taking into account the interests of international comity.*“

Z odôvodnenia (recitál) č. 36 Aktu o digitálnych službách teda výslovne vyplýva, že **územná pôsobnosť príkazu (napr. rozhodnutia) na odstránenie nelegálneho obsahu sa nemusí obmedziť iba na územie vydávajúceho štátu**, ak nelegálnosť, resp. nezákonnosť obsahu **vyplýva z práva Európskej únie** alebo ak sa orgán vydávajúcí príkaz domnieva, že ochrana práv si **vyžaduje širšiu územnú pôsobnosť príkazu na odstránenie obsahu – v súlade s právom Európskej únie a medzinárodným právom.**

It is therefore explicit from Recital 36 of the Digital Services Act that **the territorial scope of an order (e.g. a decision) to remove illegal content need not be limited to the territory of the issuing State** if the illegality or unlawfulness of the content **arises from European Union law** or if the authority issuing the order considers that the protection of rights **requires a broader territorial scope** for the order to remove the content - **in accordance with European Union law and international law.**

Právomoc vnútroštátneho orgánu prijať opatrenie voči nelegálnemu obsahu (príspevku), ktorý je šírený v iných štátoch (teda s extra-teritoriálnym účinkom), bola potvrdená aj rozhodnutím Súdneho dvora EÚ vo veci **C-18/18 Glawischnig-Piesczek v. Facebook Ireland Limited** z 3. októbra 2019 (ďalej aj ako „rozhodnutie vo veci Glawischnig“). Súdny dvor EÚ v tomto rozhodnutí uviedol:

„(28) Odôvodnenie 52 tejto smernice [o elektronickom obchode] spresňuje, že osobitosť vyplývajúca zo skutočnosti, že škoda, ktorá by mohla vzniknúť v súvislosti so službami informačnej spoločnosti, je charakteristická tak svojou rýchlosťou a svojím geografickým rozsahom, ako aj potrebou zabezpečiť, aby vnútroštátne orgány neohrozovali dôveru, ktorú by mali mať navzájom, viedla normotvorcu Európskej únie k výzve smerom k členským štátom, aby zabezpečili, že budú k dispozícii vhodné súdne opravné prostriedky.

(29) V rámci uplatnenia článku 18 ods. 1 smernice 2000/31 tak členské štáty disponujú osobitne širokou mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o prostriedky nápravy a konania umožňujúce prijatie potrebných opatrení. (...)

(49) ... ako vyplýva najmä z článku 18 ods. 1 smernice 2000/31, daná **smernica v tejto súvislosti nestanovuje žiadne obmedzenie, najmä čo sa týka územnej pôsobnosti opatrení, ktoré sú členské štáty v súlade s touto smernicou oprávnené prijať.**

(50) V dôsledku toho, ako aj so zreteľom na body 29 a 30 tohto rozsudku, **smernica 2000/31 nebráni tomu, aby uvedené opatrenia o vydaní príkazu mali účinky na celosvetovej úrovni.**

(51) Z odôvodnení 58 a 60 tejto smernice však vyplýva, že vzhľadom na celosvetový rozmer elektronických služieb normotvorca Únie dospel k rozhodnutiu, že je nevyhnutné zabezpečiť konzistentnosť pravidiel Únie v tejto oblasti s pravidlami, ktoré sa uplatňujú na medzinárodnej úrovni.

(52) Povinnosťou členských štátov je zabezpečiť, aby opatrenia, ktoré prijímajú a **ktoré vyvolávajú účinky na celosvetovej úrovni, náležite zohľadňovali vyššie uvedené pravidlá.**

(...)

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Smernica 2000/31/ES Európskeho parlamentu a Rady z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode), a najmä jej článok 15 ods. 1, sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby súd členského štátu mohol: (...) - **uložiť poskytovateľovi hostingu, aby odstránil informácie uvedené v príkaze alebo znemožnil k nim prístup na celosvetovej úrovni v rámci príslušného medzinárodného práva.**“

The power of a national authority to take action against illegal content (posts) that is distributed in other States (i.e. with extra-territorial effect) was also confirmed by the decision of the Court of Justice of the EU in Case C-18/18 Glawischnig-Piesczek v. Facebook Ireland Limited of 3 October 2019 (the "Glawischnig decision"). In that decision, the CJEU stated:

„(28) Recital 52 of that directive states that the specific character arising from the fact that the damage which may arise in connection with information society services is characterised both by its rapidity and by its geographical extent, and also by the need to ensure that national authorities do not endanger the mutual confidence which they should have in one another, led the legislature of the European Union to request Member States to ensure that appropriate court actions are available.

(29) Thus, when implementing Article 18(1) of Directive 2000/31, Member States have a particularly broad discretion in relation to the actions and procedures for taking the necessary measures. (...)

(49) ... it must be observed that, as is apparent, notably from Article 18(1), **Directive 2000/31 does not make provision in that regard for any limitation, including a territorial limitation, on the scope of the measures which Member States are entitled to adopt in accordance with that directive.**

(50) Consequently, and also with reference to paragraphs 29 and 30 above, Directive 2000/31 does not preclude those injunction measures from producing effects worldwide.

(51) However, it is apparent from recitals 58 and 60 of that directive that, in view of the global dimension of electronic commerce, the EU legislature considered it necessary to ensure that EU rules in that area are consistent with the rules applicable at international level.

(52) It is up to Member States to ensure that the measures which they adopt and **which produce effects worldwide** take due account of those rules.

(...)

On those grounds, the Court (Third Chamber) hereby rules:

*Directive 2000/31/EC of the European Parliament and of the Council of 8 June 2000 on certain legal aspects of information society services, in particular electronic commerce, in the Internal Market ('Directive on electronic commerce'), in particular Article 15(1), must be interpreted as meaning that it does not preclude a court of a Member State from: (...) – **ordering a host provider to remove information covered by the injunction or to block access to that information worldwide within the framework of the relevant international law.***

K vymedzeniu územnej pôsobnosti rozhodnutia o odstránení predmetného príspevku v zmysle čl. 9 ods. 2 písm. b) Aktu o digitálnych službách/ The territorial scope of the decision to remove the post in question under Article 9(2)(b) of the Digital Services Act:

Ako už bolo uvedené vyššie, podľa čl. 9 ods. 2 písm. b) Aktu o digitálnych službách „Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že sa príkaz uvedený v odseku 1 zašle poskytovateľovi, spĺňal aspoň tieto podmienky: ... b) **územnú pôsobnosť uvedeného príkazu na základe uplatniteľných pravidiel práva Únie a vnútroštátneho práva vrátane charty a prípadne všeobecných zásad medzinárodného práva, ktorá je obmedzená na to, čo je nevyhnutne potrebné na dosiahnutie jeho cieľa**“.

As mentioned above, under Article 9(2)(b) of the Digital Services Act „Member States shall ensure that when an order referred to in paragraph 1 is transmitted to the provider, it meets at least the following conditions: ... (b) **the territorial scope of that order, on the basis of the applicable rules of Union and national law, including the Charter, and, where relevant, general principles of international law, is limited to what is strictly necessary to achieve its objective**“.

Ako už bolo uvedené vyššie, prvá a druhá veta odôvodnenia (recitálu) č. 36 Aktu o digitálnych službách znie: „**Územná pôsobnosť takýchto príkazov konať proti nezákonnému obsahu by sa mala jasne stanoviť na základe uplatniteľného práva Únie alebo vnútroštátneho práva umožňujúceho vydanie príkazu a nemala by prekročiť rámec toho, čo je nevyhnutne potrebné na dosiahnutie jeho cieľov. V uvedenej súvislosti by vnútroštátny justičný alebo správny orgán, ktorý by mohol byť orgánom presadzovania práva, ktorý vydal príkaz, mal vyvážiť cieľ, ktorý sa má príkazom dosiahnuť v súlade s právnym základom umožňujúcim jeho vydanie, s právami a oprávnenými záujmami všetkých tretích strán, ktoré môžu byť týmto príkazom dotknuté, najmä s ich základnými právami podľa charty.**“

As noted above, the first and second sentences of Recital 36 of the Digital Services Act read: „**The territorial scope of such orders to act against illegal content should be clearly set out on the basis of the applicable Union or national law enabling the issuance of the order and should not exceed what is strictly necessary to achieve its objectives. In that regard, the national judicial or administrative authority, which might be a law enforcement authority, issuing the order should balance the objective that the order seeks to achieve, in accordance with the legal basis enabling its issuance, with the rights and legitimate interests of all third parties that may be affected by the order, in particular their fundamental rights under the Charter.**“

Keďže rozhodnutie Rady o odstránení nelegálneho obsahu (predmetného príspevku) je vydané na základe § 153 ods. 1 a 2 zákona č. 264/2022 Z. z. („Rozhodnutie o zamedzení šírenia nelegálneho obsahu“) a v súlade so zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, ako aj v súlade s čl. 9 Aktu o digitálnych službách („Príkazy konať proti nezákonnému obsahu“), konkrétne s čl. 9 ods. 2 písm. b) Aktu o digitálnych službách, malo by obsahovať vymedzenie územnej pôsobnosti rozhodnutia (príkazu) a tiež aj odôvodnenie, prečo je takáto územná pôsobnosť nevyhnutne potrebná na dosiahnutie účelu rozhodnutia, resp. cieľa príkazu.

Since the Council's decision on the removal of illegal content (the post in question) is issued on the basis of Section 153(1) and (2) of Act No. 264/2022 Coll. ("Decision on the prevention of the dissemination of illegal content") and in accordance with Act No. 71/1967 Coll. on Administrative Proceedings, as well as in accordance with Article 9 of the Digital Services Act ("Orders to act against illegal content"), namely Article 9(2)(b) of the Digital Services Act, it should contain a specification of the territorial scope of the decision (order) as well as a justification as to why such territorial scope is strictly necessary to achieve the objective of the decision/order.

Ako už bolo uvedené vyššie, odôvodnenie (recitál) č. 36 Aktu o digitálnych službách výslovne uvádza, že územná pôsobnosť príkazu (napr. rozhodnutia) na odstránenie nelegálneho obsahu sa **nemusi obmedziť iba na územie vydávajúceho štátu**, ak nelegálnosť, resp. nezákonnosť obsahu vyplýva z práva Európskej únie alebo ak sa orgán vydávajúci príkaz domnieva, že ochrana práv si vyžaduje širšiu územnú pôsobnosť príkazu na odstránenie obsahu – v súlade s právom Európskej únie a medzinárodným právom.

As mentioned above, Recital 36 of the Digital Services Act explicitly states that the territorial scope of an order (e.g. a decision) to remove illegal content **need not be limited to the territory of the issuing State** if the illegality or illegality of the content arises from European Union law or if the authority issuing the order considers that the protection of rights requires a broader territorial scope of the order to remove the content - in accordance with European Union law and international law.

Ako už bolo uvedené vyššie, nelegálnosť, resp. nezákonnosť predmetného príspevku šíreného na platforme na zdieľanie obsahu „X“ (predtým *Twitter*) vyplýva nielen zo slovenského práva (naplnenie znakov extrémistického materiálu podľa § 130 ods. 7 písm. c) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona, znakov trestného činu podnecovania k národnostnej, rasovej a etnickej nenávisti podľa § 424 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona a teda aj pojmových znakov nelegálneho obsahu v zmysle ustanovenia § 151 ods. 2. písm. a) a d) zákona č. 264/2022 Z. z.), ale **aj z práva Európskej únie a medzinárodného práva**.

As already mentioned above, the illegality or unlawfulness of the post in question disseminated on the content sharing platform "X" (formerly *Twitter*) is not only based on Slovak law (fulfilment of the characteristics of extremist material under Section 130(7)(c) of Act No.300/2005 Coll. 300/2005 Coll. of the Criminal Code, the elements of the criminal offence of incitement to national, racial and ethnic hatred pursuant to Section 424(1) of Act No. 300/2005 Coll. of the Criminal Code, and thus also the definitional characteristics of illegal content within the meaning of Section 151(2)(a) and (d) of Act No. 264/2022 Coll. of the European Union), but also **from European Union law and international law**.

Ako už bolo uvedené vyššie, čo sa týka rozporu predmetného príspevku s právom Európskej únie, ide o rozpor s čl. 1 ods. 1 písm. a) a b) **Rámcového rozhodnutie Rady 2008/913/SVV** z 28. novembra 2008 o boji proti niektorým formám a prejavom rasizmu a xenofóbie prostredníctvom trestného práva a rozpor s čl. 1 a čl. 7 **Charty základných práv Európskej únie**. Ako tiež bolo uvedené vyššie, čo sa týka rozporu predmetného príspevku s medzinárodným právom, ide rozpor s čl. 20 ods. 2 **Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach**, rozpor s čl. 4 písm. a) **Medzinárodného dohovoru o odstránení všetkých foriem rasovej diskriminácie** a rozpor s čl. 2 ods. 1 a čl. 3 ods. 1 **Dodatkového protokolu k Dohovoru o počítačovej kriminalite, týkajúceho sa trestnoprávneho postihu činov rasovej a xenofóbnej povahy spáchaných prostredníctvom počítačových systémov**.

As stated above, as regards the conflict of the post in question with European Union law, it is contrary to Article 1(1)(a) and (b) of Framework Decision of the Council of the European Union 2008/913/JHA of 28 November 2008 on combating certain forms and expressions of racism and xenophobia by means

of criminal law, and contrary to Articles 1 and 7 of the Charter of Fundamental Rights of the European Union. As also noted above, as regards the inconsistency of the present contribution with international law, there is a conflict with Article 20(2) of the International Covenant on Civil and Political Rights, Article 4(a) of the International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination and Articles 2(1) and 3(1) of the Additional Protocol to the Convention on Cybercrime, concerning the criminalisation of acts of a racist and xenophobic nature committed through computer systems.

Čo sa týka dôvodov, prečo je odstránenie predmetného príspevku aj na území iných členských štátov Európskej únie **nevyhnutne potrebné na dosiahnutie účelu rozhodnutia, resp. cieľa príkazu**, možno konštatovať, že predmetný príspevok šírený na platforme „X“ (predtým *Twitter*) predstavuje podnecovanie k násiliu, k nenávisti, resp. k obmedzovaniu práv a slobôd, a je zameraný voči osobám rómskej národnosti, resp. patriacim k rómskej etnickej menšine.

As regards the reasons why the removal of the post in question also on the territory of other Member States of the European Union is strictly necessary in order to achieve the purpose of the decision or the objective of the order, it can be stated that the post in question, disseminated on the "X" platform (formerly Twitter), constitutes incitement to violence, hatred or restriction of rights and freedoms, and is directed against persons of Roma nationality or belonging to the Roma ethnic minority.

Rómovia, resp. rómska etnická menšina je nesporne zraniteľnou menšinou, ktorá má históriu útlaku alebo nerovnosti alebo ktorá čelí hlboko zakoreněným predsudkom, nepriateľstvu a diskriminácii, a preto aj v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. rozhodnutie *Savva Terentyev v. Rusko* z 28. augusta 2018, ods. 76) potrebuje zvýšenú ochranu. Osoby rómskej národnosti žijú aj v iných členských štátoch Európskej únie, kde tiež bývajú alebo môžu byť objektom predsudkov a terčom nepriateľstva a diskriminácie (o tom svedčí aj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva *Le Pen v. Francúzsko* (č. 2) z 28. februára 2018). Európska komisia proti rasizmu a intolerancii (ECRI) vo svojom Všeobecnom politickom odporúčaní č. 13 prijatom 24. júna 2011 a doplnenom 1. decembra 2020, uviedla, že „anticiganizmus“ („anti-gypsyism“) je špecifickou formou rasizmu, formou dehumanizácie, ktorý sa prejavuje okrem iného násilím, nenávisťnými prejavmi, stigmatizáciou a najzjavnejším druhom diskriminácie, uviedla, že anticiganizmus je obzvlášť trvalou, násilnou, opakujúcou sa a bežnou formou rasizmu a zdôraznila potrebu bojovať proti tomuto javu na všetkých úrovniach a všetkými prostriedkami. Európska komisia proti rasizmu a intolerancii v tomto odporúčaní odporučila vládam členských štátov, aby podporovali systém monitorovania prejavov anticiganizmu na internete a uviedla, že je „*hlboko znepokojená rastúcim počtom násilných činov páchaných na veľkom počte Rómov a príliš častou beztrestnosťou páchatel'ov*“, že „*konštatuje, že napriek všetkému je situácia Rómov vo väčšine členských štátov naďalej alarmujúca a že prejavy anticiganizmu sa neustále zvyšujú a zhoršujú*“, že „*so znepokojením konštatuje, že politický diskurz v mnohých členských štátoch má tendenciu stigmatizovať Rómov a podnecovať nenávisť voči nim*“, že „*so znepokojením si uvedomuje, že verejná mienka v mnohých členských štátoch zostáva otvorene nepriateľská voči Rómom*“, že „*pripomína, že Európa má zo svojej histórie povinnosť pamätať si, byť ostražitá a odolávať nárastu rasistických, xenofóbnych, antisemitických a netolerantných javov*“ a že „*pripomína, že boj proti rasizmu, xenofóbii, antisemitizmu a netolerancii je neoddeliteľnou súčasťou ochrany a podpory všeobecných a nedeliteľných ľudských práv, pričom sa zasadzuje za práva každej ľudskej bytosti bez akéhokoľvek rozdielu*“. (dostupné na <https://rm.coe.int/ecri-general-policy-recommendation-no-13-on-combating-anti-gypsyism-an/16808b5aee>)

The Roma people, or Roma ethnic minority, is indisputably a vulnerable minority that has a history of oppression or inequality, or that faces deep-seated prejudice, hostility and discrimination, and therefore, also in light of the case law of the European Court of Human Rights (e.g. *Savva Terentyev v. Russia*, decision of 28 August 2018, para. 76), is in need of heightened protection. Persons of Roma ethnicity also live in other Member States of the European Union, where they also are or may be the object of prejudice and the target of hostility and discrimination (as evidenced, for example, by the

decision of the European Court of Human Rights in *Le Pen v. France* (No. 2) of 28 February 2018). The European Commission against Racism and Intolerance (ECRI), in its General Policy Recommendation No. 13, adopted on 24 June 2011 and supplemented on 1 December 2020 stated that "antigypsyism" is a specific form of racism, a form of dehumanisation, which manifests itself, inter alia, in violence, hate speech, stigmatisation and the most obvious kind of discrimination, stated that antigypsyism is a particularly persistent, violent, recurrent and common form of racism, and stressed the need to combat this phenomenon at all levels and by all means. (...)
(available at <https://rm.coe.int/ecri-general-policy-recommendation-no-13-on-combating-anti-gypsyism-an/16808b5aee>)

Aj v iných členských štátoch Európskej únie žije množstvo osôb rozumejúcich predmetnému príspevku napísanému v slovenskom jazyku (napr. Slováci, Česi), pričom predmetný príspevok môže byť automaticky preložený do iných jazykov pomocou internetových prekladačov, a preto šírenie predmetného príspevku v iných členských štátoch Európskej únie môže ovplyvňovať názor alebo postoj mnohých jednotlivcov k osobám rómskej národnosti alebo k rómskemu etniku ako celku.

Also in other Member States of the European Union there are many people who understand the post in question written in the Slovak language (e.g. Slovaks, Czechs), while the post in question can be automatically translated into other languages using internet translators, and therefore the dissemination of the post in question in other Member States of the European Union may influence the opinion or attitude of many individuals towards persons of Roma nationality or towards the Roma ethnicity as a whole.

Ako už bolo uvedené vyššie, podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva je pri rozhodovaní o zásahu do slobody prejavu potrebné zohľadniť, „či vyhlásenia interpretované a videné v ich bezprostrednom alebo širšom kontexte možno považovať za priamu alebo nepriamu výzvu k násiliu, alebo za ospravedlňovanie násilia, nenávisť alebo neznášanlivosť“, pričom „pri posudzovaní tejto otázky bol Súd obzvlášť citlivý voči paušálnym tvrdeniam, ktoré útočia na celé etnické, náboženské alebo iné skupiny, alebo ich vrhajú do zlého svetla“ (napr. rozhodnutie *Perinçek v. Švajčiarsko*, ods. 206).

As noted above, according to the case law of the European Court of Human Rights, when deciding whether to interfere with freedom of expression, it is necessary to take into account "*whether the statements, fairly construed and seen in their immediate or wider context, could be seen as a direct or indirect call for violence or as a justification of violence, hatred or intolerance*", while "*in assessing that point, the Court has been particularly sensitive towards sweeping statements attacking or casting in a negative light entire ethnic, religious or other groups*". (e.g. *Perinçek v. Switzerland*, para. 206).

Ochrana zraniteľnej menšiny pred násilím, nenávisťou a diskrimináciou z vyššie uvedených dôvodov **vyžaduje širšiu územnú pôsobnosť** príkazu na odstránenie obsahu (v súlade s právom Európskej únie a medzinárodným právom) a **zabránenie šírenia predmetného príspevku vo všetkých členských štátoch Európskej únie je nevyhnutne potrebné na dosiahnutie cieľa príkazu**, resp. rozhodnutia o odstránení nelegálneho obsahu.

The protection of a vulnerable minority from violence, hatred and discrimination, for the reasons set out above, **requires a wider territorial scope** for the content removal order (in accordance with European Union law and international law) and **preventing the dissemination of the post in question in all Member States of the European Union is strictly necessary in order to achieve the objective of the order** or decision to remove the illegal content.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti možno konštatovať, že **cieľ, ktorý sa má príkazom dosiahnuť** v súlade s právnym základom umožňujúcim jeho vydanie (ochrana príslušníkov zraniteľnej rómskej etnickej skupiny, resp. menšiny pred prejavmi podnecujúcimi k násiliu, k nenávisti alebo k obmedzovaniu ich práv a slobôd), **je vyvážený s právami a oprávnenými záujmami všetkých tretích strán**, ktoré môžu byť týmto príkazom dotknuté, **najmä s ich základnými právami podľa charty** (napríklad s právom používateľov platformy „X“, predtým Twitter, na slobodu prejavu), tak ako to vyžaduje druhá veta odôvodnenia (recitálu) č. 36 Aktu o digitálnych službách.

In view of the above, it can be concluded that the objective to be achieved by the order in accordance with the legal basis allowing its issuance (protection of members of the vulnerable Roma ethnic group, respectively the protection of the interests of the Roma ethnic minority group against incitement to violence, hate speech or restrictions on their rights and freedoms) is balanced against the rights and legitimate interests of all third parties who may be affected by the order, in particular their fundamental rights under the Charter (e.g. the right to freedom of expression of the users of the platform 'X', formerly Twitter), as required by the second sentence of Recital 36 of the Digital Services Act.

Z vyššie uvedených dôvodov je **nevyhnutne potrebné** odstránenie predmetného príspevku šíreného na platforme na zdieľanie obsahu „X“ (predtým Twitter) nielen na území Slovenskej republiky, **ale aj na území všetkých členských štátov Európskej únie**, v ktorých sú vyššie uvedené predpisy práva Európskej únie a medzinárodného práva účinné a právne záväzné.

For the aforementioned reasons, it is strictly necessary to remove the post in question disseminated on the content sharing platform "X" (formerly Twitter) not only on the territory of the Slovak Republic, but also on the territory of all Member States of the European Union in which the aforementioned provisions of European Union law and international law are effective and legally binding.

K právomoci vnútroštátneho správneho orgánu (Rady) nariadiť odstránenie nelegálneho obsahu s extra-teritoriálnym účinkom:

Smernica o elektronickom obchode aj Akt o digitálnych službách jednoznačne potvrdzujú, že **právomoc vnútroštátneho správneho orgánu** nariadiť odstránenie nelegálneho obsahu **je rovnaká ako právomoc vnútroštátneho súdneho orgánu**.

Čl. 14 ods. 3 Smernice o elektronickom obchode znie nasledovne: „*Tento článok nemá vplyv na možnosť súdu alebo správneho orgánu požiadať poskytovateľa služieb, v súlade s právnymi systémami členských štátov, aby ukončil alebo predchádzal porušovaniu predpisov, a nemá vplyv ani na možnosť členských štátov, aby začali konanie, ktoré by nariadilo odstránenie alebo znemožnenie prístupu k informáciám.*“

Odôvodnenie (recitál) č. 45 Smernice o elektronickom obchode znie nasledovne: „*Obmedzenia zodpovednosti sprostredkovateľov - poskytovateľov služieb, ktoré sú ustanovené v tejto smernici, nemajú vplyv na možnosť vydávať príkazy rôznych druhov; takéto príkazy môžu mať najmä podobu nariadení súdov alebo správnych orgánov, ktoré požadujú ukončenie alebo predchádzanie akémukoľvek porušeniu, vrátane odstránenia nezákonných informácií alebo znemožnenia prístupu k nim.*“

Čl. 6 ods. 4 Aktu o digitálnych službách („Hosting“) znie nasledovne: „*Tento článok nemá vplyv na možnosť justičného alebo správneho orgánu požiadať v súlade s právnym systémom členského štátu poskytovateľa služieb, aby ukončil porušovanie predpisov alebo mu zabránil.*“

Prvá veta odôvodnenia (recitálu) č. 31 Aktu o digitálnych službách znie nasledovne: „V závislosti od právneho systému jednotlivých členských štátov a predmetnej oblasti práva môžu vnútroštátne justičné alebo správne orgány vrátane orgánov presadzovania práva prikázať poskytovateľom sprostredkovateľských služieb, aby konali proti jednej alebo viacerým určitým konkrétnym položkám nezákonného obsahu alebo poskytlí určité konkrétne informácie.“

Čl. 9 ods. 1 Aktu o digitálnych službách („Príkazy konať proti nezákonnému obsahu“) znie nasledovne: „Po prijatí príkazu konať proti jednej alebo viacerým konkrétnym položkám nezákonného obsahu vydaného príslušnými vnútroštátnymi justičnými alebo správnymi orgánmi na základe uplatniteľného práva Únie alebo vnútroštátneho práva v súlade s právom Únie poskytovateľa sprostredkovateľských služieb bez zbytočného odkladu informujú orgán, ktorý príkaz vydal, alebo každý iný orgán uvedený v príkaze o vykonaní príkazu, pričom uvedú, či a kedy sa príkaz vykonal.“

Na čl. 9 ods. 1 Aktu o digitálnych službách priamo nadväzuje vyššie spomínaný čl. 9 ods. 2 písm. b) Aktu o digitálnych službách, podľa ktorého „Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že sa príkaz uvedený v odseku 1 zašle poskytovateľovi, splňal aspoň tieto podmienky: ... b) **územnú pôsobnosť uvedeného príkazu na základe uplatniteľných pravidiel práva Únie a vnútroštátneho práva vrátane charty a prípadne všeobecných zásad medzinárodného práva**, ktorá je obmedzená na to, čo je nevyhnutne potrebné na dosiahnutie jeho cieľa“.

Čl. 9 ods. 1 Aktu o digitálnych službách v nadväznosti na čl. 9 ods. 2 písm. b) Aktu o digitálnych službách jednoznačne potvrdzujú, že **vnútroštátny správny orgán** (napr. Rada) môže určiť územnú pôsobnosť príkazu konať proti nezákonnému obsahu (resp. rozhodnutia o odstránení nelegálneho obsahu) na základe uplatniteľných pravidiel práva Únie vrátane charty a prípadne všeobecných zásad medzinárodného práva – a teda **aj s extra-teritoriálnym účinkom**.

Túto skutočnosť jednoznačne potvrdzuje aj vyššie citované odôvodnenie (recitál) č. 36 Aktu o digitálnych službách, ktoré výslovne spomína aj „vnútroštátny správny orgán“ a ktoré znie: „Územná pôsobnosť takýchto príkazov konať proti nezákonnému obsahu by sa mala jasne stanoviť na základe uplatniteľného práva Únie alebo vnútroštátneho práva umožňujúceho vydanie príkazu a nemala by prekročiť rámec toho, čo je nevyhnutne potrebné na dosiahnutie jeho cieľov. V uvedenej súvislosti by vnútroštátny justičný alebo správny orgán, ktorý by mohol byť orgánom presadzovania práva, ktorý vydal príkaz, mal vyvážiť cieľ, ktorý sa má príkazom dosiahnuť v súlade s právnym základom umožňujúcim jeho vydanie, s právami a oprávnenými záujmami všetkých tretích strán, ktoré môžu byť týmto príkazom dotknuté, najmä s ich základnými právami podľa charty. **Najmä v cezhraničnom kontexte by sa účinok príkazu mal v zásade obmedziť na územie vydávajúceho členského štátu, pokiaľ nezákonnosť obsahu nevyplýva priamo z práva Únie alebo pokiaľ sa orgán vydávajúci príkaz nedomnieva, že predmetné práva si vyžadujú širšiu územnú pôsobnosť v súlade s právom Únie a medzinárodným právom**, pričom sa zohľadňujú záujmy medzinárodnej ústretovosti.“

Odôvodnenie (recitál) č. 36 Aktu o digitálnych službách teda jednoznačne potvrdzuje, že **vnútroštátny správny orgán** nemusí územnú pôsobnosť príkazu (napr. rozhodnutia) na odstránenie nelegálneho obsahu obmedziť iba na územie vydávajúceho štátu (napr. Slovenskej republiky), ale **môže územnú pôsobnosť príkazu určiť aj s extra-teritoriálnym účinkom (presahujúcim územie a hranice Slovenskej republiky)**, ak nelegálnosť, resp. nezákonnosť obsahu vyplýva z práva Európskej únie alebo ak sa orgán vydávajúci príkaz domnieva, že ochrana práv si vyžaduje širšiu územnú pôsobnosť príkazu na odstránenie obsahu – v súlade s právom Európskej únie a medzinárodným právom.

Ani rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci Glawischnig **nebráni vnútroštátnemu správne orgánu nariadiť rozhodnutie o odstránení nelegálneho obsahu s extra-teritoriálnym účinkom**. To, že sa v rozhodnutí Súdneho dvora EÚ vo veci Glawischnig osobitne spomína čl. 18 ods. 1 Smernice

o elektronickom obchode týkajúci sa súdnych konaní iniciovaných „obeťami“ porušenia predpisov, ktorým bola spôsobená „škoda“, teda neznamená, že by správne orgány členského štátu nemali rovnakú právomoc ako súdne orgány. Keďže konanie o predbežnej otázke pred Súdnym dvorom EÚ bolo iniciované rakúskym súdom (pretože poškodená žalobkyňa sa obrátila na vnútroštátny rakúsky súd so žiadosťou o odstránenie nelegálneho obsahu z platformy Facebook, ktorý poškodzoval jej práva) je zrejmé, že Súdny dvor v rozhodnutí vo veci Glawischinig sa osobitne venoval právomoci vnútroštátnych súdnych orgánov nariadiť odstránenie nelegálneho obsahu s extra-teritoriálnym účinkom.

Z bodu 28 rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci Glawischinig vyplýva, že čl. 18 ods. 1 Smernice o elektronickom obchode týkajúci sa súdnych konaní je bližšie vysvetlený a spresnený odôvodnením (recitálom) č. 52 Smernice o elektronickom obchode, ktoré znie nasledovne: *„Efektívne uplatňovanie slobôd vnútorného trhu si vyžaduje, aby mali **obete zaručený prístup k prostriedkom na urovnávanie sporov**; škoda, ktorá by mohla vzniknúť v súvislosti so službami informačnej spoločnosti, je charakteristická ako svojou rýchlosťou, tak svojim geografickým rozsahom; vzhľadom na túto špecifickú povahu a potrebu zabezpečiť, aby vnútroštátne orgány neohrozovali vzájomnú dôveru, ktorú by mali mať navzájom voči sebe, táto smernica vyžaduje od členských štátov, aby zabezpečili, **aby boli k dispozícii vhodné súdne konania**; členské štáty by mali preskúmať potrebu poskytovať prístup k súdnym konaniam prostredníctvom vhodných elektronických prostriedkov.“* Z odôvodnenia (recitálu) č. 52 Smernice o elektronickom obchode je zrejmé, že čl. 18 ods. 1 Smernice o elektronickom obchode zaručuje právo „obetí“ domôcť sa rýchleho a účinného urovnania sporu a odstránenia, resp. náhrady škody – teda rýchlej a účinnej ochrany svojich subjektívnych práv. Toto ustanovenie týkajúce sa práva „obetí“ obrátiť sa na súd a chrániť si tak svoje subjektívne práva však žiadnym spôsobom nevylučuje existenciu právomoci vnútroštátneho správneho orgánu účinne nariadiť odstránenie nelegálneho obsahu, napríklad aj z vlastnej iniciatívy (ex offa).

Aj z ods. 49 rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci Glawischinig možno vyvodiť, že možnosť existencie právomoci orgánov členského štátu nariadiť odstránenie nelegálneho obsahu s extra-teritoriálnym účinkom **nevyplyva iba z čl. 18 ods. 1** Smernice o elektronickom obchode, ktorý sa týka súdnych konaní iniciovaných „obeťami“ porušenia právnych predpisov, ale že vyplýva z celkovej konštrukcie Smernice o elektronickom obchode. V ods. 49 rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci Glawischinig sa uvádza, že *„...treba pripomenúť, že ako vyplýva **najmä z článku 18 ods. 1 smernice 2000/31**, daná smernica v tejto súvislosti nestanovuje žiadne obmedzenie, najmä čo sa týka územnej pôsobnosti opatrení, ktoré sú členské štáty v súlade s touto smernicou oprávnené prijať“* (anglické znenie: *„...it must be observed that, as is apparent, **notably from Article 18(1), Directive 2000/31 does not make provision in that regard for any limitation, including a territorial limitation, on the scope of the measures which Member States are entitled to adopt in accordance with that directive“***). Zo znenia rozhodnutia vo veci Glawischinig teda zjavne vyplýva, že čl. 18 ods. 1 týkajúci sa súdnych konaní v ňom bol osobitne spomenutý najmä z dôvodu osobitného kontextu prejednávaneho prípadu (žalobkyňa sa obrátila na vnútroštátny rakúsky súd), pričom však samotné rozhodnutie vo veci Glawischinig výslovne uvádza, že skutočnosť, že Smernica o elektronickom obchode *„v tejto súvislosti nestanovuje žiadne obmedzenie, najmä čo sa týka územnej pôsobnosti opatrení“* je „zjavné“, resp. „vyplýva“ **„najmä“ („notably“)** z čl. 18 ods. 1 Smernice o elektronickom obchode (*„...as is apparent, notably from Article 18(1), Directive 2000/31 does not make provision in that regard for any limitation, including a territorial limitation“*), a teda **nielen z tohto ustanovenia** Smernice o elektronickom obchode.

Napokon, ods. 24 samotného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci Glawischinig výslovne uvádza nasledovné: *„V súlade s článkom 14 ods. 3 smernice 2000/31 v spojení s jej odôvodnením 45 to navyše znamená, že toto oslobodenie [poskytovateľa hostingu od zodpovednosti] nemá vplyv na možnosť vnútroštátnych súdnych alebo správnych orgánov požadovať, aby dotknutý poskytovateľ hostingu porušenie skončil alebo mu predchádzal, vrátane požiadavky odstrániť nezákonné informácie alebo znemožniť k nim prístup.“* Ani samotné rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci Glawischinig teda nerobí

rozdiel medzi právomocou súdnych a správnych orgánov pri odstraňovaní nezákonného, resp. nelegálneho obsahu.

Možno teda konštatovať, že z čl. 14 ods. 3 Smernice o elektronickom obchode a z čl. 6 ods. 4 a čl. 9 Aktu o digitálnych službách jednoznačne vyplýva, že **neexistuje žiadny rozdiel v rozsahu právomoci súdnych a správnych orgánov** a že neexistuje prekážka, aby aj vnútroštátne správne orgány mali rovnakú právomoc nariadiť odstránenie nelegálneho obsahu s extra-teritoriálnym účinkom, rovnako ako vnútroštátne súdne orgány.

K aplikácii princípu krajiny pôvodu v zmysle čl. 3 Smernice o elektronickom obchode:

Podľa čl. 3 ods. 2 Smernice o elektronickom obchode „*Členské štáty nemôžu z dôvodov spadajúcich do koordinovanej oblasti obmedziť slobodu poskytovania služieb informačnej spoločnosti z iného členského štátu.*“ Ide o vyjadrenie tzv. **princípu krajiny pôvodu**, v zmysle ktorého poskytovateľa služieb informačnej spoločnosti podliehajú jurisdikcii krajiny, na ktorej území majú sídlo (t. j. v prípade účastníka predmetného správneho konania ide o Írsko).

Články 3 ods. 4 a 5 Smernice o elektronickom obchode a § 3 ods. 2 až 6 zákona č. 22/2004 Z. z. o elektronickom obchode však poskytujú **možnosť urobiť výnimku z princípu krajiny pôvodu** a zakotvujú právomoc vnútroštátneho orgánu **prijat' voči poskytovateľovi služby informačnej spoločnosti opatrenie** nevyhnutné napríklad, okrem iného, z dôvodu ochrany verejného záujmu a verejného poriadku, konkrétne napríklad aj z dôvodu prevencie, vyšetrovania, odhaľovania a stíhania trestných činov, vrátane ochrany neplnoletých osôb a boja proti všetkým formám podnecovania nenávisti z dôvodu rasy, pohlavia, náboženstva alebo štátnej príslušnosti a hanobenia ľudskej dôstojnosti jednotlivých osôb. Konkrétne, podľa čl. 3 ods. 4 Smernice o elektronickom obchode členské štáty z týchto dôvodov **môžu opatreniami obmedziť slobodu poskytovania služieb informačnej spoločnosti z iného členského štátu** „*v súvislosti s určitou danou službou informačnej spoločnosti*“.

Podľa čl. 3 ods. 4 Smernice o elektronickom obchode „*Členské štáty môžu prijať opatrenia na výnimku z odseku 2 v súvislosti s určitou danou službou informačnej spoločnosti, ak sú splnené tieto podmienky:* (a) opatrenia sú:

(i) *nevyhnutné pre jeden z týchto dôvodov:*

— *verejného záujmu, najmä z dôvodu prevencie, vyšetrovania, odhaľovania a stíhania trestných činov, vrátane ochrany neplnoletých osôb a boja proti všetkým formám podnecovania nenávisti z dôvodu rasy, pohlavia, náboženstva alebo štátnej príslušnosti a hanobenia ľudskej dôstojnosti jednotlivých osôb,*

— *ochrany zdravia obyvateľstva*

— *verejnej bezpečnosti, vrátane zabezpečenia bezpečnosti a obrany štátu,*

— *ochrany spotrebiteľov, vrátane investorov;*

(ii) *prijaté proti určitej službe informačnej spoločnosti, ktorá škodí cieľom uvedeným v bode (i) alebo, ktorá predstavuje skutočné a závažné riziko poškodenia týchto cieľov;*

(iii) *primerane týmto cieľom;*

(b) *pred prijatím predmetných opatrení a bez dopadu na súdne konania, vrátane predbežných konaní a aktov vykonávaných v rámci vyšetrovania trestných činov, členský štát:*

— *požiadal členský štát uvedený v odseku 1, aby prijal opatrenia a tento takéto opatrenia neprijal, alebo boli neprimerané,*

— *oznámi Komisii a členskému štátu uvedenému v odseku 1 svoj úmysel prijať také opatrenia.*“

Podľa čl. 3 ods. 5 Smernice o elektronickom obchode „*Členské štáty môžu v naliehavom prípade [„in the case of urgency“] prijať výnimku z podmienok ustanovených v odseku 4 písm. b). Ak ide o takýto*

prípadoch, opatrenia musia byť čo najskôr oznámené Komisii a členskému štátu uvedenému v odseku 1, s uvedením dôvodov, prečo členský štát považuje prípad za naliehavý.“

Podľa čl. 3 ods. 6 Smernice o elektronickom obchode „Bez toho, aby bola dotknutá možnosť členského štátu pokračovať v príslušných opatreniach, Komisia preskúma zlučiteľnosť oznámených opatrení s právom spoločenstva v čo najkratšom možnom čase; ak príde k záveru, že opatrenie je nezlučiteľné s právom spoločenstva, Komisia požiada príslušný členský štát, aby neprijal navrhované opatrenia alebo urýchlene ukončil príslušné opatrenia.“

Obdobne, podľa § 3 ods. 2 zákona č. 22/2004 Z. z. o elektronickom obchode (ktorý predstavuje transpozíciu Smernice o elektronickom obchode) „Poskytovanie služieb informačnej spoločnosti možno obmedziť, ak poskytovateľ služieb porušuje povinnosti uložené osobitným predpisom na ochranu bezpečnosti štátu, verejného poriadku, verejného zdravia, životného prostredia a spotrebiteľa.“

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 22/2004 Z. z. o elektronickom obchode sloboda poskytovania služieb informačnej spoločnosti „sa vzťahuje aj na poskytovateľa služieb, ktorý poskytuje služby informačnej spoločnosti z iného členského štátu“.

Podľa § 3 ods. 4 zákona č. 22/2004 Z. z. o elektronickom obchode „Poskytovateľ služieb, ktorý poskytuje služby informačnej spoločnosti podľa odseku 3 [t. j. poskytovateľ služieb, ktorý poskytuje služby informačnej spoločnosti z iného členského štátu], **sa posudzuje podľa práva členského štátu, v ktorom má sídlo.** Poskytovateľ služieb, ktorý poskytuje služby informačnej spoločnosti podľa odseku 3, **sa vo veciach ochrany bezpečnosti štátu, verejného poriadku, verejného zdravia, životného prostredia a ochrany spotrebiteľa spravuje právnym poriadkom Slovenskej republiky.**“

Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 22/2004 Z. z. o elektronickom obchode „Súd alebo orgán príslušný podľa osobitných predpisov na zabezpečenie plnenia povinností poskytovateľa služieb podľa odseku 2 vykoná primerané opatrenia, len ak

a) vyzval členský štát, v ktorom má poskytovateľ služieb sídlo, aby prijal primerané opatrenia, ktoré zabezpečia splnenie povinností poskytovateľa služieb uvedených v odseku 2, a

b) tento členský štát takéto opatrenia neprijal alebo prijaté opatrenia boli neprimerané tomuto účelu a

c) oznámil Európskej komisii (ďalej len „komisia“) a členskému štátu, v ktorom má poskytovateľ služieb sídlo, svoj úmysel prijať primerané opatrenia, ktoré zabezpečia splnenie povinností poskytovateľa služieb uvedených v odseku 2.“

Podľa § 3 ods. 6 zákona č. 22/2004 Z. z. o elektronickom obchode „Od povinností ustanovených v odseku 5 písm. a) až c) je súd alebo orgán príslušný podľa osobitných predpisov na zabezpečenie plnenia povinností poskytovateľa služieb podľa odseku 2 oprávnený odchyliť sa **len v naliehavých prípadoch.** Povinnosť oznámiť bez zbytočného odkladu prijaté opatrenia komisii a členskému štátu, v ktorom má poskytovateľ služieb sídlo, spolu s uvedením dôvodov na prijatie týchto opatrení nie je týmto ustanovením dotknutá.“

Pri nariadení odstránenia konkrétnej položky nelegálneho obsahu na platforme na zdieľanie obsahu, ktorá bola na platformu uložená niektorým z používateľov platformy, však **nie je potrebné aplikovať princíp krajiny pôvodu** v zmysle čl. 3 ods. 2 Smernice o elektronickom obchode a **nie je potrebné postupovať podľa procedúry** ustanovenej v čl. 3 ods. 4 a 5 Smernice o elektronickom obchode alebo v § 3 ods. 5 a 6 zákona č. 22/2004 Z. z. o elektronickom obchode, ktoré umožňujú odchylenie sa od princípu krajiny pôvodu). Túto skutočnosť potvrdzuje **odôvodnenie (recitál) č. 38** Aktu o digitálnych službách, ktoré znie nasledovne: „Príkazy konať proti nezákonnému obsahu a poskytovať informácie podliehajú pravidlám, ktoré chránia právomoc členského štátu, v ktorom je dotknutý poskytovateľ

služieb usadený, a v určitých prípadoch pravidlám stanovujúcim možné výnimky z tejto právomoci stanovené v článku 3 smernice 2000/31/ES, a to len ak sú splnené podmienky uvedeného článku. **Keďže predmetné príkazy sa týkajú konkrétnych položiek nezákonného obsahu a informácií, ak sú určené poskytovateľom sprostredkovateľských služieb so sídlom v inom členskom štáte, v zásade neobmedzujú slobodu týchto poskytovateľov poskytovať služby cezhranične. Preto sa na tieto príkazy nevzťahujú pravidlá stanovené v článku 3 smernice 2000/31/ES vrátane pravidiel týkajúcich sa potreby odôvodniť opatrenia odchyľujúce sa od právomoci členského štátu, v ktorom je poskytovateľ služieb usadený, určitými osobitnými dôvodmi a pravidlami týkajúcich sa oznamovania takýchto opatrení.**“ (posledná dve vety v angličtine znejú nasledovne: „Given that the orders in question relate to specific items of illegal content and information, respectively, where they are addressed to providers of intermediary services established in another Member State **they do not in principle restrict those providers' freedom to provide their services across borders. Therefore, the rules set out in Article 3 of Directive 2000/31/EC, including those regarding the need to justify measures derogating from the competence of the Member State in which the service provider is established on certain specified grounds and regarding the notification of such measures, do not apply in respect of those orders.**“)

Z odôvodnenia (recitálu) č. 38 Aktu o digitálnych službách teda vyplýva, že príkazy konať proti konkrétnym položkám nelegálneho, resp. nezákonnému obsahu, ktoré boli na platformu uložené používateľmi platformy (tretími osobami), „v zásade neobmedzujú slobodu týchto poskytovateľov poskytovať služby cezhranične“ a teda nejde o „obmedzenie slobody poskytovania služieb informačnej spoločnosti z iného členského štátu“ v zmysle čl. 3 ods. 2 Smernice o elektronickom obchode (a teda nejde ani o odchylenie sa od princípu krajiny pôvodu). Keďže rozhodnutie o odstránení konkrétnych položiek nelegálneho obsahu, resp. príkaz konať proti konkrétnym položkám nelegálnemu obsahu, ktoré boli na platformu uložené používateľmi platformy, nie sú „obmedzením slobody poskytovania služieb informačnej spoločnosti z iného členského štátu“ v zmysle čl. 3 ods. 2 Smernice o elektronickom obchode (a teda nie sú ani odchylením sa od princípu krajiny pôvodu), pri vydávaní rozhodnutí alebo príkazov na odstránenie jednotlivých položiek nelegálneho obsahu, ktoré boli na platformu uložené používateľmi platformy, nie je potrebné postupovať podľa procedúry ustanovenej v čl. 3 ods. 4 a 5 Smernice o elektronickom obchode.

Ako už bolo uvedené vyššie, povinnosť rešpektovať princíp krajiny pôvodu je v čl. 3 ods. 2 Smernice o elektronickom obchode vyjadrená nasledovne: „Členské štáty nemôžu z dôvodov spadajúcich do koordinovanej oblasti obmedziť slobodu poskytovania služieb informačnej spoločnosti z iného členského štátu.“ Možno podotknúť, že v tejto súvislosti je relevantnou skutočnosť, že rozhodnutie, resp. príkaz odstrániť predmetný príspevok z platformy **nesmeruje voči spôsobu fungovania platformy**, voči postupom samotnej platformy alebo voči pravidlám používania samotnej platformy (t. j. nesmeruje voči spôsobu, pravidlám alebo podmienkam poskytovania služby), ale smeruje **iba voči konkrétnemu obsahu uloženému na platformu jedným z používateľov platformy** (t.j. treťou osobou).

V tejto súvislosti je tiež podstatný právny pojem „koordinovaná oblasť“, pretože **iba opatrenia vnútroštátneho súdneho alebo správneho orgánu smerujúce voči platforme, ktoré spadajú do „koordinovanej oblasti“, podliehajú princípu krajiny pôvodu** v čl. 3 ods. 2 Smernice o elektronickom obchode a treba pri nich postupovať podľa procedúry stanovenej v čl. 3 ods. 4 a 5 Smernice o elektronickom obchode.

Podľa čl. 2 písm. h) Smernice o elektronickom obchode sa „**koordinovanou oblasťou**“ rozumejú „**požiadavky ustanovené v právnych systémoch členských štátov uplatniteľné na poskytovateľov služieb informačnej spoločnosti alebo na služby informačnej spoločnosti, bez ohľadu na to, či sú všeobecnej povahy alebo či sú pre ne špeciálne navrhnuté.**“

Podľa čl. 2 písm. h) bodu (i) Smernice o elektronickom obchode „**Koordinovaná oblasť sa týka požiadaviek, ktoré musí poskytovateľ služieb spĺňať pokiaľ ide o:**

- začatie činnosti súvisiacej so službou informačnej spoločnosti, ako napríklad požiadavky týkajúce sa kvalifikácie, udeľovania oprávnení alebo oznamovania,
- vykonávanie činnosti služby informačnej spoločnosti, ako napríklad požiadavky týkajúce sa správania sa poskytovateľa služieb, požiadavky týkajúce sa kvality alebo obsahu služby, vrátane tých, ktoré sa uplatňujú na reklamu a zmluvy alebo požiadavky týkajúce sa zodpovednosti poskytovateľa služieb“.

Podľa čl. 2 písm. h) bodu (ii) prvej odrážky Smernice o elektronickom obchode „**koordinovaná oblasť sa nevzťahuje na požiadavky ako napríklad:**

- požiadavky, ktoré sa uplatňujú na tovar ako taký,
- požiadavky, ktoré sa uplatňujú na dodávku tovaru,
- požiadavky, ktoré sa uplatňujú na služby, ktoré sa neposkytujú elektronicky.“.

Podľa odôvodnenia (recitálu) č. 21 Smernice o elektronickom obchode „...**koordinovaná oblasť zahŕňa len požiadavky týkajúce sa on-line činností, ako sú on-line informácie, on-line reklama, on-line nakupovanie, on-line uzatváranie zmlúv a netýka sa právnych požiadaviek členských štátov, ktoré sa týkajú priamo tovaru, ako sú bezpečnostné normy, povinnosti označovať tovar alebo zodpovednosti za tovar, alebo požiadaviek členských štátov týkajúcich sa dodávky alebo prepravy tovaru, vrátane distribúcie zdravotníckych výrobkov; koordinovaná oblasť nezahŕňa uplatňovanie práv verejných orgánov na prednostné získanie určitého tovaru, ako napríklad umeleckých diel.“**

Z definície „koordinovanej oblasti“ teda vyplýva, že povinnosť rešpektovať princíp krajiny pôvodu podľa čl. 3 ods. 2 sa vzťahuje iba na opatrenia stanovujúce požiadavky na službu informačnej spoločnosti týkajúce sa spôsobu, pravidiel alebo podmienok fungovania služby („začatie činnosti súvisiacej so službou informačnej spoločnosti“, „vykonávanie činnosti služby informačnej spoločnosti“), a nevzťahuje sa napríklad na opatrenia stanovujúce požiadavky na „tovar“, ktorého sa služba informačnej spoločnosti týka alebo s ktorým sa prostredníctvom služby informačnej spoločnosti obchoduje (tu však ide iba o demonštratívne, t. j. príkladné vymedzenie druhov požiadaviek, ktoré nespádajú do koordinovanej oblasti, z čoho vyplýva, že môžu existovať aj ďalšie požiadavky, resp. opatrenia, ktoré nespádajú do koordinovanej oblasti – t.j. nespádajú pod „začatie činnosti súvisiacej so službou informačnej spoločnosti“ alebo pod „vykonávanie činnosti služby“ v zmysle čl. 2 písm. h) bodu (i) Smernice o elektronickom obchode – a pri nariaďovaní ktorých vnútroštátne orgány nemajú povinnosť rešpektovať princíp krajiny pôvodu).

Po uplatnení definície „koordinovanej oblasti“ na platformy na zdieľanie obsahu možno konštatovať, že do „koordinovanej oblasti“ patria napríklad **opatrenia stanovujúce požiadavky na spôsob, pravidlá alebo podmienky fungovania platformy alebo opatrenia smerujúce voči postupom konkrétnej platformy, ale do koordinovanej oblasti nepatria opatrenia smerujúce (stanovujúce požiadavky) na konkrétny obsah, ktorý je na platforme ukladaný používateľmi platformy** (tretími stranami). Zákon všeobecne regulujúci spôsob fungovania platformy alebo individuálne rozhodnutie konkrétnym spôsobom regulujúce spôsob fungovania platformy alebo postupy konkrétnej platformy teda spadajú do koordinovanej oblasti, podliehajú povinnosti rešpektovať princíp krajiny pôvodu a pri ich prijímaní je potrebné postupovať podľa procedúry ustanovenej v čl. 3 ods. 4 a 5 Smernice o elektronickom obchode. Avšak zákon všeobecne regulujúci legálnosť, resp. nelegálnosť určitého druhu obsahu uloženého na platforme používateľmi a vyhlasujúci určitý druh obsahu za nelegálny, alebo individuálne rozhodnutie súdneho alebo správneho orgánu o tom, že nejaký konkrétny obsah uložený na platforme používateľom platformy (tretou osobou) je nelegálny a je potrebné ho z platformy odstrániť, nie sú opatreniami spadajúcimi do koordinovanej oblasti, a preto ich prijatie nepodlieha povinnosti rešpektovať princíp krajiny pôvodu a pri ich prijatí nie je potrebné postupovať podľa procedúry ustanovenej v čl. 3 ods. 4 a 5 Smernice o elektronickom obchode. Aj z vyššie uvedených dôvodov preto nemožno rozhodnutie, resp. príkaz odstrániť predmetný príspevok, ktorý bol na platformu uložený

používateľom platformy (t.j. treťou osobou), podradiť pod pojem „obmedzenie slobody poskytovania služieb informačnej spoločnosti z iného členského štátu“ „z dôvodov spadajúcich do koordinovanej oblasti“ v zmysle čl. 3 ods. 2 Smernice o elektronickom obchode.

Možno tiež podotknúť, že ani z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci *Glawischnig* nevyplýva, že v prípade, keď vnútroštátny orgán nariaďuje odstránenie konkrétnej položky nelegálneho obsahu na platforme na zdieľanie obsahu, ktorá bola na platformu uložená niektorým z používateľov platformy, je povinný postupovať podľa procedúry ustanovenej v čl. 3 ods. 4 a 5 Smernice o elektronickom obchode. Hoci sa rozhodnutie vo veci *Glawischnig* týka nariadenia odstránenia konkrétnych položiek nelegálneho obsahu z platformy na zdieľanie obsahu Facebook, Súdny dvor EÚ v rozhodnutí nepripomenul potrebu rešpektovať princíp krajiny pôvodu stanovený v čl. 3 ods. 2 Smernice o elektronickom obchode ani povinnosť členského štátu (resp. vnútroštátneho orgánu) postupovať podľa procedúry ustanovenej v čl. 3 ods. 4 a 5 Smernice o elektronickom obchode, umožňujúcej odchylenie sa od princípu krajiny pôvodu. Pri rekapitulácii právneho rámca prípadu (práva Európskej únie) Súdny dvor EÚ v rozhodnutí vo veci *Glawischnig* (v odsekoch 4 až 6 rozhodnutia) cituje iba články 14, 15 a 18 Smernice o elektronickom obchode a nespomína čl. 3 Smernice o elektronickom obchode, a teda ani povinnosť rešpektovať princíp krajiny pôvodu pri nariaďovaní odstránenia konkrétnych položiek nelegálneho obsahu, ktoré boli na platformu uložené používateľmi platformy. Možno tiež podotknúť, že ani rakúsky Najvyšší súd (*Oberster Gerichtshof*), ktorý následne vo veci rozhodoval na základe rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci *Glawischnig* (o predbežnej otázke) a potvrdil povinnosť platformy Facebook odstrániť nelegálny obsah, neaplikoval princíp krajiny pôvodu a nepostupoval podľa procedúry ustanovenej v čl. 3 ods. 4 a 5 Smernice o elektronickom obchode. (Rozhodnutie rakúskeho Najvyššieho súdu je dostupné na https://www.ris.bka.gv.at/Dokumente/Justiz/JJT_20200915_OGH0002_0060OB00195_19Y0000_000/JJT_20200915_OGH0002_0060OB00195_19Y0000_000.pdf)

Napriek vyššie uvedenému však možno konštatovať, že hoci zo Smernice o elektronickom obchode, zákona č. 22/2004 Z. z. o elektronickom obchode ani z Aktu o digitálnych službách nevyplýva povinnosť Rady postupovať podľa procedúry ustanovenej v čl. 3 ods. 4 a 5 Smernice o elektronickom obchode alebo v § 3 ods. 5 a 6 zákona č. 22/2004 Z. z. o elektronickom obchode, **sú splnené aj podmienky na odchylenie sa od princípu krajiny pôvodu – a to z dôvodu existencie „naliehavého prípadu“** („in the case of urgency“) **podľa čl. 3 ods. 5 Smernice o elektronickom obchode.**

Pojem „v naliehavom prípade“ („in the case of urgency“) je neurčitým právnym pojmom, a preto obsah tohto pojmu a odpoveď, či konkrétny nelegálny obsah na platforme spadá do obsahu tohto pojmu, je potrebné stanoviť výkladom tohto právneho pojmu. Tento pojem teda podlieha výkladu zo strany správneho orgánu alebo súdu a musí byť vykladaný podľa všeobecne uznávaných pravidiel výkladu právnych predpisov. Medzi metódy výkladu právnych predpisov uznávané právnou teóriou aj súdnou praxou patrí teleologický výklad zákona, ktorý sleduje dosiahnutie účelov právneho predpisu, eurokonformný výklad, ktorý sleduje dosiahnutie cieľov, ktoré vyplývajú z práva Európskej únie, alebo ústavne súladný výklad, ktorý sleduje dosiahnutie takého výsledku, ktorý je v súlade, resp. nie je v rozpore s ústavou, ústavnými princípmi, ústavnými právami alebo základnými právami zaručenými medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách.

Ohľadom predmetného príspevku šíreného na platforme „X“ (predtým *Twitter*) možno konštatovať, že keďže predmetný príspevok predstavuje podnecovanie k násiliu, k nenávisti, resp. k obmedzovaniu práv a slobôd, je zameraný voči osobám rómskej národnosti, resp. osobám patriacim k rómskej etnickej menšine, ktorú možno považovať za zraniteľnú menšinu, resp. skupinu, a keďže v zmysle vyššie uvedenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva sloboda prejavu nechráni vyjadrenia útočiacie na celé etnické skupiny, rozhodnutie o odstránení predmetného príspevku spĺňa nasledovné podmienky stanovené v čl. 3 ods. 4 Smernice o elektronickom obchode:

- je **nevyhnutné** na ochranu týchto cieľov - verejného záujmu, najmä z dôvodu prevencie, vyšetrovania, odhaľovania a stíhania trestných činov, vrátane boja proti všetkým formám podnecovania nenávisť z dôvodu rasy, pohlavia, náboženstva alebo štátnej príslušnosti a hanobenia ľudskej dôstojnosti jednotlivých osôb (čl. 3 ods. 4 (i)),
- je **prijaté proti určitej službe informačnej spoločnosti, ktorá škodí týmto cieľom** uvedeným v bode (i) alebo, ktorá predstavuje skutočné a závažné riziko poškodenia týchto cieľov (čl. 3 ods. 4 (ii)),
- je **primerané týmto cieľom** (čl. 3 ods. 4 (iii)).

Aj vzhľadom na existenciu „naliehavého prípadu“ v zmysle čl. 3 ods. 5 Smernice o elektronickom obchode a podľa § 3 ods. 6 zákona č. 22/2004 Z. z. o elektronickom obchode preto **nie je Rada povinná pred vydaním rozhodnutia o odstránení predmetného príspevku postupovať podľa procedúry ustanovenej v čl. 3 ods. 4 písm. b) Smernice o elektronickom obchode a v § 3 ods. 5 zákona č. 22/2004 Z. z. o elektronickom obchode**. Rada teda nie je pred vydaním rozhodnutia o odstránení predmetného príspevku povinná najprv vyzvať členský štát, v ktorom má poskytovateľ služieb sídlo, aby prijal rozhodnutie o odstránení príspevku (nelegálneho obsahu), a ani nie je povinná oznámiť Európskej komisii a členskému štátu, v ktorom má poskytovateľ služieb sídlo, svoj úmysel vydať rozhodnutie o odstránení predmetného príspevku (nelegálneho obsahu).

* * *

Dňa 15. 12. 2023 bolo Rade doručené **stanovisko účastníka konania** vo veci predmetného správneho konania. Vo svojom stanovisku účastník konania okrem iného uviedol:

„(4) Spoločnosť Twitter International opätovne poukazuje na skutočnosť, že v predmetnej veci nepodlieha právomoci slovenských štátnych orgánov. Nič v tomto stanovisku by sa nemalo vykladať tak, že naznačuje opak. Spoločnosť Twitter International je založená podľa práva Írskej republiky a jej hlavné miesto podnikania sa nachádza v Dubline v Írsku.

(...)

(19) Z vyššie citovaných ustanovení Smernice o elektronickom obchode a Zákona o elektronickom obchode, na ktoré odkazuje Rada, ale ani z iných ustanovení uvedených právnych predpisov, nevyplýva extra-teritoriálna právomoc Rady rozhodovať o porušení právnych predpisov a prípadne obmedzovať poskytovanie služieb informačnej spoločnosti mimo územia Slovenskej republiky.

(20) K uvedenému záveru je možné dospieť aj bez hlbšej analýzy dotknutých právnych predpisov, ktoré neobsahujú žiadne také ustanovenie, ktoré by výslovne oprávňovalo orgány jedného členského štátu prijímať opatrenia obmedzujúce poskytovanie služieb informačnej spoločnosti v inom členskom štáte EÚ.

(21) Smernica o elektronickom obchode a Zákon o elektronickom obchode (ktorý Smernicu o elektronickom obchode implementuje do právneho poriadku Slovenskej republiky) v citovaných ustanoveniach výslovne zakotvujú princíp krajiny pôvodu, v zmysle ktorého poskytovateľ služieb informačnej spoločnosti podlieha právnemu poriadku členského štátu, v ktorom má sídlo. Citované právne predpisy síce pripúšťajú výnimku z uvedeného základného pravidla, ale len po splnení určitých podmienok, vrátane podmienky (i) predchádzajúcej výzvy adresovanej členskému štátu sídla poskytovateľa, aby sám prijal primerané opatrenia, (ii) absencie alebo neprimeranej reakcie tohto členského štátu a (iii) následného predchádzajúceho oznámenia Európskej komisii a dotknutému členskému štátu sídla poskytovateľa, že Slovenská republika ide prijať opatrenie obmedzujúce poskytovateľa z iného členského štátu. Žiadna z uvedených podmienok dodržaná nebola, a to ani

v Pôvodnom konaní ani v tomto novom konaní. Z uvedených dôvodov sa Rada nemôže v tomto konaní dovoliavať práva na prijatie akýchkoľvek opatrení smerujúcich k obmedzeniu poskytovania služieb informačnej spoločnosti voči spoločnosti Twitter International, ktorá má sídlo v Írsku a podlieha právomoci írskych regulačných orgánov.

(22) Takúto kompetenciu nezveruje Rade ani Zákon o mediálnych službách.

(23) Jedným zo základných znakov zvrchovanosti štátu a suverenity štátnej moci je princíp teritoriality, ktorý obmedzuje pôsobnosť štátnej moci na územie štátu. To znamená, že štátna moc môže prostredníctvom svojich orgánov vykonávať zvrchovanú právomoc len na území svojho štátu, pokiaľ sa s iným mocenským suverénom (iným štátom) nedohodne inak.

(24) Keďže v predmetnej veci žiaden právny predpis ani medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná, nezakladá právomoc Rady rozhodovať o porušení právnych predpisov a prípadne obmedzovať poskytovanie služieb informačnej spoločnosti mimo územia Slovenskej republiky, Rada nie je oprávnená na to, aby viedla správne konanie, predmetom ktorého je domnelé porušenie právnych predpisov v inom členskom štáte EÚ, a to najmä ak ide o poskytovateľa služieb informačnej spoločnosti z iného členského štátu, ktorý podlieha právomoci iného regulátora, v tomto prípade právomoci írskych regulačných orgánov.

(25) Je to podobné ako keby sa slovenský policajný orgán rozhodol začať priestupkové konanie pre dopravný priestupok českého vodiča, ktorý porušil dopravné predpisy v inej krajine, napr. v Českej republike, keď prekročil maximálnu povolenú rýchlosť v obci 50 km/h. Samotná skutočnosť, že maximálna povolená rýchlosť v obci v Slovenskej republike a v Českej republike je 50 km/hod, pričom český vodič prekročil uvedenú rýchlosť, keď viedol motorové vozidlo v obci v Českej republike rýchlosťou 65 km/hod, ešte neznamená, že slovenský policajný orgán je oprávnený tento priestupok riešiť a prípadne aj uložiť sankciu za jeho spáchanie.

(26) Do ešte absurdnejšej situácie by sme sa dostali v prípade, ak by sa slovenský policajný orgán rozhodol začať priestupkové konanie pre dopravný priestupok zahraničného vodiča spáchaného v zahraničí preto, lebo ide o priestupok podľa slovenského zákona. Len z dôvodu, že konanie zahraničného vodiča je kvalifikované ako priestupok podľa slovenského právneho poriadku (napr. prekročenie maximálnej povolenej rýchlosti v obci) samo osebe automaticky neznamená, že predmetné konanie sa považuje za priestupok aj v inej, príslušnej jurisdikcii. Slovenské orgány verejnej moci nemôžu jednostranne nariaďovať a vnučovať svoje vlastné právne normy iným krajinám, naopak, je nevyhnutné dbať na riadne dodržiavanie právnych hraníc každej konkrétnej jurisdikcie. Povinnosť odstrániť obsah v Európskej únii v zmysle zákonov danej krajiny by nevyhnutne zasahovala do práv jednotlivcov vo všetkých ostatných krajinách, nad ktorými takýto orgán verejnej moci nemá právomoc.

(27) Je pravda, že aj v slovenskom právnom poriadku máme právne predpisy, ktoré majú extra-teritoriálnu pôsobnosť, ako napríklad zákon č. 300/2005 Z. z., Trestný zákon, v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“), ktorý umožňuje slovenským orgánom stíhať aj trestné činy spáchané mimo územia Slovenskej republiky, napríklad ak ho spáchali občania Slovenskej republiky. V takom prípade je však extra-teritorialita v príslušnom právnom predpise explicitne upravená, vid' napr. § 4 Trestného zákona.

(28) V tejto súvislosti poukazujeme aj na ustanovenie článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

(29) *Keďže, ako sme uviedli vyššie, v tomto prípade žiaden právny predpis nezakladá právomoc Rady rozhodovať o porušení slovenských právnych predpisov mimo územia Slovenskej republiky, Rada takúto právomoc nemá a akékoľvek konanie vedené Radou, ktorého výsledkom by mohlo byť uloženie opatrenia pre domnelé porušenie právnych predpisov mimo územia Slovenskej republiky by bolo nepochybne protiústavným prekročením kompetencie tohto slovenského štátneho orgánu.*

(30) *Na tomto mieste opätovne zdôrazňujeme, že Predmetný príspevok bol zo strany spoločnosti Twitter International znepřístupnený v Slovenskej republike, t. j. požiadavke slovenského regulátora uplatnenej v Pôvodnom konaní bolo v plnom rozsahu vyhovené, a preto v Slovenskej republike Predmetným príspevkom v súčasnosti nedochádza k ohrozeniu alebo porušeniu žiadneho konkrétneho zákonom chráneného práva alebo verejného záujmu.“*

K týmto argumentom účastníka konania je potrebné uviesť, že ako bolo uvedené vyššie, právomoc vnútroštátneho správneho orgánu (Rady) prijať opatrenie (rozhodnutie, resp. príkaz) voči položkám nelegálnemu obsahu, ktorý sú šírené účastníkom predmetného správneho konania na území Slovenskej republiky ako aj v iných členských štátoch Európskej únie, vyplýva z § 153 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. a Akt o digitálnych službách, Smernica o elektronickom obchode ani zákon č. 22/2004 Z. z. o elektronickom obchode nepredstavujú prekážku uplatnenia tejto právomoci.

Ako už bolo uvedené vyššie, z odôvodnenia (recitálu) č. 38 Aktu o digitálnych službách vyplýva, že príkazy konať proti konkrétnym položkám nelegálneho, resp. nezákonnému obsahu vydané podľa čl. 9 Aktu o digitálnych službách „*v zásade neobmedzujú slobodu týchto poskytovateľov poskytovať služby cezhranične*“ a teda nejde o „*obmedzenie slobody služieb informačnej spoločnosti z iného členského štátu*“ v zmysle čl. 3 ods. 2 Smernice o elektronickom obchode (a teda nejde ani o odchýlenie sa od princípu krajiny pôvodu). Keďže rozhodnutie o odstránení konkrétnych položiek nelegálneho obsahu, resp. príkaz konať proti konkrétnym položkám nelegálnemu obsahu nie sú „*obmedzením slobody poskytovania služieb informačnej spoločnosti z iného členského štátu*“ v zmysle čl. 3 ods. 2 Smernice o elektronickom obchode (a teda nie sú ani odchýlením sa od princípu krajiny pôvodu), pri vydávaní rozhodnutí alebo príkazov na odstránenie jednotlivých položiek nelegálneho obsahu netreba postupovať podľa procedúry ustanovenej v čl. 3 ods. 4 a 5 Smernice o elektronickom obchode.

Ako už bolo uvedené vyššie, možno podotknúť, že hoci sa rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci *Glawischnig* týka nariadenia odstránenia konkrétnych položiek nelegálneho obsahu z platformy na zdieľanie obsahu Facebook, ktoré boli na platformu uložené niektorým z používateľov platformy, Súdny dvor EÚ v rozhodnutí nespomenul ani nekonštatoval potrebu rešpektovať princíp krajiny pôvodu stanovený v čl. 3 ods. 2 Smernice o elektronickom obchode ani povinnosť členského štátu (resp. vnútroštátneho orgánu) postupovať podľa procedúry ustanovenej v čl. 3 ods. 4 a 5 Smernice o elektronickom obchode, a pri rekapitulácii právneho rámca prípadu (práva Európskej únie) Súdny dvor EÚ citoval iba články 14, 15 a 18 Smernice o elektronickom obchode. Ako bolo tiež uvedené vyššie, možno podotknúť, že ani rakúsky Najvyšší súd (*Oberster Gerichtshof*), ktorý následne vo veci rozhodoval na základe rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci *Glawischnig* (o predbežnej otázke) a potvrdil povinnosť platformy Facebook odstrániť nelegálny obsah, neaplikoval princíp krajiny pôvodu a nepostupoval podľa procedúry ustanovenej v čl. 3 ods. 4 a 5 Smernice o elektronickom obchode.

Ako už tiež bolo uvedené vyššie, napriek vyššie uvedenému však možno konštatovať, že hoci zo Smernice o elektronickom obchode ani z Aktu o digitálnych službách nevyplýva povinnosť Rady postupovať podľa procedúry ustanovenej v čl. 3 ods. 4 a 5 Smernice o elektronickom obchode, **sú splnené aj podmienky na odchýlenie sa od princípu krajiny pôvodu – a to z dôvodu existencie „naliehavého prípadu“ („in the case of urgency“) podľa čl. 3 ods. 5 Smernice o elektronickom obchode.** Aj z tohto dôvodu **nie je Rada povinná ešte pred vydaním rozhodnutia o odstránení**

predmetného príspevku postupovať podľa procedúry stanovenej v čl. 3 ods. 4 Smernice o elektronickom obchode.

Ako bolo uvedené vyššie, **možnosť extra-teritoriálneho účinku** rozhodnutia o odstránení nelegálneho obsahu (vydaného v súlade s čl. 9 Aktu o digitálnych službách) potvrdzuje aj znenie čl. 9 ods. 2 písm. b) Aktu o digitálnych službách, ktorý výslovne ráta s tým, že správny orgán môže vymedziť územnú pôsobnosť rozhodnutia (príkazu) „na základe uplatniteľných pravidiel práva Únie ... vrátane charty a prípadne všeobecných zásad medzinárodného práva“, čiže nie iba na základe vnútroštátneho práva. Túto skutočnosť potvrdzuje aj odôvodnenie (recitál) č. 36 Aktu o digitálnych službách, v zmysle ktorého vnútroštátny správny orgán nemusí územnú pôsobnosť príkazu (napr. rozhodnutia) na odstránenie nelegálneho obsahu obmedziť iba na územie vydávajúceho štátu, ak nelegálnosť, resp. nezákonnosť obsahu vyplýva z práva Európskej únie alebo ak sa orgán vydávajúci príkaz domnieva, že ochrana práv si vyžaduje širšiu územnú pôsobnosť príkazu na odstránenie obsahu – v súlade s právom Európskej únie a medzinárodným právom. Možnosť extra-teritoriálneho účinku rozhodnutia, resp. príkazu na odstránenie položiek nelegálneho obsahu potvrdil aj Súdny dvor EÚ v rozhodnutí vo veci Glawischnig.

K aplikácii rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-18/18 Glawischnig-Piesczek v. Facebook Ireland Limited účastník konania uviedol:

„(31) Rada tiež uvádza, že právomoc vnútroštátneho orgánu prijať opatrenie voči nelegálnemu obsahu (príspevku), ktorý je šírený v iných krajinách, bola potvrdená aj rozhodnutím Súdneho dvora EÚ vo veci C-18/18 Glawischnig-Piesczek v. Facebook Ireland Limited z 3. októbra 2019. Súdny dvor EÚ v predmetnom rozhodnutí uviedol, že Smernica o elektronickom obchode, a najmä jej článok 15 ods. 1, sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby súd členského štátu mohol uložiť poskytovateľovi hostingu, aby odstránil informácie uvedené v príkaze alebo znemožnil k nim prístup na celosvetovej úrovni v rámci príslušného medzinárodného práva.

(32) V reakcii na túto argumentáciu Rady je potrebné zdôrazniť, že predmetné rozhodnutie Súdneho dvora EÚ hovorí o tom, že Smernica o elektronickom obchode nebráni tomu, aby súd členského štátu mohol uložiť povinnosť poskytovateľovi hostingu odstrániť protiprávny obsah na celosvetovej úrovni.

(33) Z uvedeného vyplýva, že predmetné súdne rozhodnutie sa týka rozhodnutia súdu členského štátu a nie rozhodnutia (opatrenia) správneho orgánu členského štátu, akým je v tomto prípade Rada. Keďže je zásadný rozdiel v postavení a právomoci súdov na jednej strane a správnych orgánov na strane druhej, je zrejmé, že predmetné rozhodnutie Súdneho dvora EÚ nie je možné použiť vo vzťahu k právomociam Rady, ktorá je správnym a nie súdnym orgánom v Slovenskej republike. Skutočnosť, že členské štáty priznávajú väčšiu váhu, význam a dôležitosť súdnym rozhodnutiam než správnym rozhodnutiam preukazuje aj to, že zatiaľ čo v oblasti uznávania a výkonu súdnych rozhodnutí boli na úrovni EÚ prijaté zásadné právne predpisy (napr. (i) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach alebo (ii) Nariadenie Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000), žiadna obdobná právna úprava smerujúca k vzájomnému uznávaniu a výkonu správnych rozhodnutí na úrovni EÚ prijatá nebola.

(34) Zároveň je tiež potrebné zdôrazniť, že predmetné rozhodnutie Súdneho dvora EÚ nezakladá právomoc Rady na prijímanie opatrení proti poskytovateľom služieb informačnej spoločnosti mimo územia Slovenskej republiky.

(35) Predmetné súdne rozhodnutie rovnako nepotvrdzuje, žeby Smernica o elektronickom obchode zakladala oprávnenie Rady na prijímanie opatrení proti poskytovateľom služieb informačnej spoločnosti v iných členských štátoch EÚ. Predmetné súdne rozhodnutie iba konštatuje, že Smernica o

elektronickom obchode nebráni tomu, aby súd členského štátu uložil povinnosť odstrániť protiprávny obsah na celosvetovej úrovni, samozrejme za predpokladu, že oprávnenie prijímať také opatrenie vyplýva súdu členského štátu z príslušného právneho predpisu a je zároveň v súlade s normami medzinárodného práva.

(36) Ak to teda zhrnieme, rozhodnutie Súdneho dvora EÚ veci C-18/18 Glawischnig-Piesczek v. Facebook Ireland Limited z 3. októbra 2019, na ktoré poukazuje Rada, nie je možné aplikovať na predmetnú vec, a to toho dôvodu, že (i) predmetné súdne rozhodnutie sa týka opatrenia súdu členského štátu EÚ a nie opatrenia správneho orgánu členského štátu EÚ (akým je aj Rada), a zároveň (ii) predmetné súdne rozhodnutie nezakladá ani nepotvrďuje právomoc Rady prijímať opatrenia proti poskytovateľom služieb informačnej spoločnosti mimo územia Slovenskej republiky.

(37) S poukazom na vyššie uvedené sme toho názoru, že Rada nemá právomoc rozhodovať o porušení právnych predpisov a prípadne obmedzovať poskytovanie služieb informačnej spoločnosti mimo územia Slovenskej republiky, a preto nemá právomoc ani na konanie a rozhodovanie vo veci domnelého porušenia právnych predpisov v inom členskom štáte EÚ v súvislosti s Predmetným príspevkom, ktorý je dostupný v iných členských štátoch EÚ okrem Slovenskej republiky.“

K týmto argumentom účastníka konania je potrebné uviesť, že ako bolo uvedené vyššie, z čl. 14 ods. 3 Smernice o elektronickom obchode, z odôvodnenia (recitálu) č. 45 Smernice o elektronickom obchode, z čl. 6 ods. 4 a z čl. 9 ods. 1 Aktu o digitálnych službách, ako aj z odôvodnení (recitálov) č. 31 a č. 36 Aktu o digitálnych službách jednoznačne vyplýva, že neexistuje žiadny rozdiel v rozsahu právomoci súdnych a správnych orgánov a že aj vnútroštátne správne orgány (napr. Rada) majú rovnakú právomoc nariadiť odstránenie nelegálneho obsahu s extra-teritoriálnym účinkom, rovnako ako vnútroštátne súdne orgány.

Ako bolo tiež uvedené vyššie, ani rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci Glawischnig nebráni vnútroštátnemu správne orgánu nariadiť rozhodnutie o odstránení nelegálneho obsahu s extra-teritoriálnym účinkom. To, že sa v rozhodnutí Súdneho dvora EÚ vo veci Glawischnig osobitne spomína čl. 18 ods. 1 Smernice o elektronickom obchode týkajúci sa súdnych konaní iniciovaných „obeťami“ porušenia predpisov, ktorým bola spôsobená „škoda“, teda neznamená, že by správne orgány členského štátu nemali rovnakú právomoc ako súdne orgány. Keďže konanie o predbežnej otázke pred Súdny dvorom EÚ bolo iniciované rakúskym súdom (pretože poškodená žalobkyňa sa obrátila na vnútroštátny rakúsky súd so žiadosťou o odstránenie nelegálneho obsahu z platformy Facebook, ktorý poškodzoval jej práva) je zrejme, že Súdny dvor v rozhodnutí vo veci Glawischnig sa osobitne venoval právomoci vnútroštátnych súdnych orgánov nariadiť odstránenie nelegálneho obsahu s extra-teritoriálnym účinkom. Napokon, ods. 24 samotného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci Glawischnig výslovne uvádza nasledovné: „*V súlade s článkom 14 ods. 3 smernice 2000/31 v spojení s jej odôvodnením 45 to navyše znamená, že toto oslobodenie [poskytovateľa hostingu od zodpovednosti] nemá vplyv na možnosť vnútroštátnych súdnych alebo správnych orgánov požadovať, aby dotknutý poskytovateľ hostingu porušenie skončil alebo mu predchádzal, vrátane požiadavky odstrániť nezákonné informácie alebo znemožniť k nim prístup.*“ Ani samotné rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci Glawischnig teda nerobí rozdiel medzi právomocou súdnych a správnych orgánov pri odstraňovaní nezákonného, resp. nelegálneho obsahu.

* * *

Poučenie o opravnom prostriedku/ Information about redress mechanisms

Podľa čl. 9 ods. 2 písm. a) bod v) Aktu o digitálnych službách „*Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že sa príkaz uvedený v odseku 1 zašle poskytovateľovi, spĺňal aspoň tieto podmienky: a) uvedený príkaz*

obsahuje tieto prvky: (...) **informácie o mechanizmoch nápravy, ktoré má k dispozícii poskytovateľ sprostredkovateľských služieb a príjemca služby, ktorý obsah poskytol**“.

Pursuant to Article 9(2)(a)(v) of the Digital Services Act „Member States shall ensure that when an order referred to in paragraph 1 is transmitted to the provider, it meets at least the following conditions: (a) that order contains the following elements: (...) **information about redress mechanisms available to the provider of intermediary services and to the recipient of the service who provided the content**“.

K mechanizmom nápravy voči rozhodnutiu o odstránení predmetného príspevku možno uviesť nasledovné:

With regard to the mechanisms for redress against the decision to remove the post in question, the following can be stated:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je možné podať odvolanie.

This decision cannot be appealed.

V zmysle § 52 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní rozhodnutie, proti ktorému sa nemožno odvolať, je právoplatné a vykonateľné oznámením účastníkovi konania.

Pursuant to Section 52 of the Act no. 71/1967 Coll. on Administrative Proceedings, a decision that cannot be appealed is valid and enforceable by notification to the party to the proceeding.

Podľa § 153 ods. 3 zákona č. 264/2022 Z. z. „O vydaní rozhodnutia podľa odseku 1 [rozhodnutia o zamedzení šírenia nelegálneho obsahu] **musí regulátor informovať prostredníctvom svojej webovej stránky, prípadne aj iným vhodným spôsobom.**“

Pursuant to Section 153(3) of Act No. 264/2022 Coll., "The regulator shall inform about the issuance of the decision pursuant to paragraph 1 [the decision on the prevention of the dissemination of illegal content] **through its website or in any other appropriate manner.**"

Podľa § 153 ods. 4 zákona č. 264/2022 Z. z. „Voči rozhodnutiu podľa odseku 1 môže **podať námietku každý, kto sa cíti jeho účinkami dotknutý na svojich právach**; podanie námietky nemá odkladný účinok a nevzťahujú sa naň ustanovenia správneho poriadku.“

Pursuant to Section 153(4) of Act No. 264/2022 Coll., "Anyone who feels that his or her rights have been affected by the decision pursuant to paragraph 1, may **lodge an objection to the decision**; the lodging of an objection shall not have suspensive effect and shall not be subject to the provisions of the Administrative Procedure Code."

Podľa § 153 ods. 5 zákona č. 264/2022 Z. z. „Ak regulátor uzná námietku za plne alebo čiastočne dôvodnú, vydá upravené rozhodnutie, ktoré nahrádza pôvodné rozhodnutie, inak námietku zamietne, o čom informuje jej podávateľa, a rozhodnutie o zamietnutí zverejní aj prostredníctvom svojej webovej stránky.“

Pursuant to Section 153(5) of Act No. 264/2022 Coll., "If the regulator finds the objection to be fully or partially justified, it shall issue a modified decision replacing the original decision, otherwise it shall reject the objection, of which it shall inform the objector, and it shall also publish the rejection decision on its website."

Podľa § 153 ods. 6 zákona č. 264/2022 Z. z. „Ustanoveniami odsekov 1 až 5 a § 152 nie sú dotknuté práva užívateľa obsahovej služby domáhať sa ochrany svojich práv a právom chránených záujmov v konaní pred súdom.“

Pursuant to Section 153(6) of Act No. 264/2022 Coll., "The provisions of paragraphs 1 to 5 and Section 152 shall be without prejudice to the rights of the user of the content service to seek protection of his rights and legally protected interests in proceedings before a court of law."

Proti rozhodnutiu Rady v zmysle § 153 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. o zamedzení šírenia nelegálneho obsahu, resp. o odstránení nelegálneho obsahu môže účastník predmetného správneho konania podať **správnu žalobu** v zmysle § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok.

Against the decision of the Council within the meaning of Section 153(1) of Act No. 264/2022 Coll. on the prevention of the dissemination of illegal content or on the removal of illegal content, a party to the administrative procedure in question **may bring an administrative action before the court** within the meaning of Section 177 et seq. of Act No. 162/2015 Coll. of the Administrative Judicial Procedure Code.

* * *

Toto rozhodnutie je vyhotovené v slovenskom jazyku a čiastočne anglickom jazyku. V prípade rozporu medzi slovenským a anglickým znením, má slovenské znenie rozhodnutia prednosť.

This decision is drawn up in Slovak and partly in English. In the event of a discrepancy between the Slovak and English wording, the Slovak wording of the decision takes precedence.

* * *

Toto rozhodnutie sa vydáva v troch rovnopisoch:

1x TWITTER INTERNATIONAL UNLIMITED COMPANY (elektronicky)

2x Rada pre mediálne služby

This decision is issued in triplicate

1x TWITTER INTERNATIONAL UNLIMITED COMPANY (electronically)

2x Council for Media Services

PhDr. Marta Danielová
Predsedníčka
Rady pre mediálne služby/
Chairperson
of the Council for Media Services